

**Sömürünün
kömürden
kara diyarı;
ZONGULDAK!**

Emek 04-05

DOSYA-2: Rojava 08-09-10-11-12

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 08

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

2-8 Ekim 2014

Emekçinin Gündemi

Yanı görmek...

Sayfa 05

Gündem

Kör gözün dahi gör dediği...

Sayfa 03

Özgür Gelecek'ten

**Bir gözümüz Kobanê'de,
bir gözümüz Zonguldak'ta**

Merhaba,
15 Eylül'den bu yana Kobanê'ye dönük IŞİD saldırganlığı sürerken, halkın Kobanê'ye desteği de büyüyor.

Bölgeye giden muhabirlerimizden ve Yeni Demokrat Gençlik faaliyetçisi okurlarımızdan aldığımız bilgilerle bu gelişmeleri hem sitemizden an an aktarmıştık hem de gazetemizin sayfalarında bu konuda izlenimlere yer verdik.

Ayrıca Kobanê direnişi başlamadan önce bölgeye giden muhabirlerimizin hazırladığı ve geçen hafta başlattığımız Rojava dosyasına bu sayımızda PYD, YPJ ve Kadın Bakanlığı'nın söyleşilerle devam ediyoruz.

Diğer yandan bir gözümüz Kobanê'nden diğer gözümüzde kömürün kara diyarı Zonguldak'taydı. Meclis'ten karga-tulumba geçirilen Torba Yasa ile birlikte binlerce işçi, devlet ile patronlar arasında pazarlık malzemesi haline getirilerek işsiz bırakıldı. Biz de buna göz yummayarak sokaklara dökülen işçilerin kahvehanelerine, sendikalarına gittik. Buradaki izlenimlerimize de sayfalarımızdan ulaşabilirsiniz.

Ji bo Kobanê berxwedana bêtixûb!

Kürt halkının delik deşik ettiği sınırdaki, sınırsız direniş devam ediyor. Bu direnişe verilen desteğe yönelik tahammülsüzlüğü ile eylemlere saldıran TC, aynı zamanda IŞİD'in sınırdaki bekleyenlere dönük saldırılarına da göz yumuyor, işbirliği içerisinde direnişi sonlandırmaya çalışıyor.

Ancak ne bu saldırıları ne de PYD-YPG'yi IŞİD'e karşı oluşturulan koalisyon katma çabaları direnişin tansiyonunu düşürmeye yetmiyor.

Şimdi Kobanê için birlik olma, sınırsız direnişe daha fazla katılma ve ABD-TC-IŞİD gerici koalisyonuna karşı Ortadoğu halklarının direniş koalisyonunu büyüme zamanı!

Koalisyon bahane; yine aynı senaryo, aynı gerekçe!

Bugün, ABD'nin IŞİD'e yönelik büyük operasyonlar yaptığına inanıldığı bir süreçte, aynı örgütün Kobanê, Halep vb. pek çok noktada yerel dirençler dışında bir engelle karşılaşmaması, IŞİD'in bölgede ABD politikaları açısından hala işe yaradığını gösteriyor. Erbil'in sa-

vunulmasına dönük müdahale ve sınırlı orandaki bombalama, bu gerçekliği değiştirmiyor. Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne, gerek İsrail gerekse ABD, bölgedeki uzun vadeli politikaları açısından büyük önem veriyor.

Sentez 13

Mayıs Kültür Derneği açıldı

İstanbul: Gazi Mahallesi'nde 28 Eylül günü **Mayıs Kültür ve Sanat Derneği**'nin açılışı yapıldı. Gazi'de devletin sistematik saldırılarına karşı mücadelenin bir parçası olmayı amaçlayan dernek coşkulu bir şekilde halay ve zılgıtlarla açıldı. 28 Eylül günü saat 18.00'de başlaması gereken açılış, öncesinde gerçekleştirilen Kobanê'ye destek eylemine polis saldırması sonucu kısa bir süre ertelendi.

Kitlenin polis saldırısını püskürtmesi ile birlikte başlayan açılış etkinliğinde ilk olarak Mayıs Kültür ve Sanat Derneği adına bir konuşma yapıldı. Konuşmada mahalle gençliğine dönük yozlaştırma saldırılarına, mahalledeki dayanışmanın kırılması için oluşturulan çeteleşmeye karşı Mayıs Kültür ve Sanat Derneği'nin bir mücadele cephesi olacağı ve Gazi halkının bu cepheyi sahiplenmesi ve büyütmesi gerektiği vurgulandı.

Yürütülecek olan çalışmaların özverili bir şekilde gerçekleştirileceği vurgulandı. Munzur Kültür Derneği, 2 Eylül Kültür ve Sanat Derneği, SYKP ESP, BDP, Kaldıraç ve Partizan'ın da katılarak destek verdiği etkinlikte dayanışma mesajları okundu. Partizan adına yapılan açıklamanın ardından Özgür Gelecek gazetesi de bir dayanışma mesajı göndererek açılışı selamladı.

Kürtçe konuşmaların da yapıldığı etkinlikte Kobane ile dayanışma vurgusu ön plandaydı. IŞİD çetelerinin Kobanê'ye dönük kuşatması ve YPG'nin direnişine vurgu yapılarak Kobanê direnişine ve YPG saflarında savaşan ve de şehit düşenlere selam gönderildi. Açıklamalarda sırasında "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya", "Kobanê'de düşene, dövüşene bin selam" sloganları atıldı. Açılış sırasında polis gaz bombası atarak provoke etmek istese de kitle "Faşizme karşı omuz omuza" sloganını atarak bir an olsun yerinden ayrılmadı. Saldırının ardından açılış Hasan Ali, Grup İsyan Ateşi, İmam Raber, Koma Karer'in coşkulu türkülleri ile sona erdi.

Bursa: Sütaş ürünlerini boykot çağrısı ve bu çağrıya uygun olarak yapılan çalışmalarla ilgili olarak bilgilendirilmek ve destek amaçlı Sütaş işçilerini ziyaret ettik. İşçilerle boykot çalışmasının hangi noktada olduğu, boykot pratiği içinde ne gibi olumlu veya olumsuz pratiklerle karşılaştıkları, bundan sonraki çalışmaların ne olacağıyla ilgili bir sohbet ve röportaj gerçekleştirdik.

- Yaklaşık 5 aydır direniştesiniz? Bize bu direnişle ilgili karşınıza çıkan olumlu ve olumsuz gelişmelerden bahsedebilir misiniz?

Şinasi Hız: Direnişte olduğumuz bu süre içerisinde fabrikada işverenin yoğun baskısı; işçilerden e-devlet şifrelerini isteme şantajıyla sendikal örgütlenmenin önüne geçmek şeklinde devam etti. Bir taraftan da işverenin ajanlığını yapıp sendikaya üye olan işçileri ihbar eden işçi demeye dahi dilimizin varamadığı ajanlar mevcut ve bu yüzden de 2 arkadaşımız daha Karacabey Sütaş Fabrikası'ndan çıkarılmış durumda.

Ayrıca bu ajanların ihbarları ve işverenin sendikaya savaş açması nedeniyle içerideki sendikal işçi sayısı da işten çıkarılmam korkusuyla azalmış durumda. Ancak bu durum, bizim direniş kararlılığımızı etkilemiş değil. İşveren zaten başından beri saldırgan tavrını sürdürüyor. Sendikal faaliyete karşı bu tutumu sürdürürken içerideki işçilere göstermelik maddi yardım yapmak saldırganlığımızı gizlemeye yetmiyor.

Biz en azından burada durduğumuz sürece bu göstermelik yardımların yapılacağını biliyoruz ve buna tabi ki kanmıyoruz ve içerideki arkadaşlarımız da bu konuda bilinçsiz; işçi arkadaşlarımızı aydınlatmaya çalışıyor.

- Fabrikadaki durumun dışında sizlerin il-ilçe gezerek boykot çalışması yaptığınızı biliyoruz. Çalışmalara halkın tepkisi nasıl?

- Bazen geri tepkilerle karşılaş-

SÜTAŞ'ta son gelişmeler

sak da insanların çoğundan olumlu tepkiler alıyoruz. Mesela genel el ilanı ve sticker çalışmalarımızı Sütaş ürünlerinin de satıldığı büyük marketlerin içerisinde de yapıyoruz. İlk kez gittiğimiz marketlerde Sütaş ürünlerinin satıldığı raflar genelde rağbet görüyordu. Ancak çalışmalarımıza devam edip boykot çağrımızı yaptığımızda sonuçların etkili olduğunu bizzat aynı marketlere gidip aynı rafları Sütaş ürünleriyle dolu olduğunu görmek boykot çağrımızın işe yaradığını gösteriyor. Çağrımızın işe yaradığını görmek bizleri yapmaya teşvik ediyor.

Bir de bu satılmayan ürünlerin fabrikaya son kullanma tarihleri geçtikleri için geri postalanma durumu var. Fabrikanın mal iade kısmı, aldığımız duyumlara göre dolup taşmaya başlamış. Bu yüzden de biz ve bağlı olduğumuz Tek Gıda-İş Sendikasıyla birlikte il il çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Özellikle üniversite kampüslerinin olduğu alanlarda boykot çağrımızı daha çok dillendiriyoruz. Ve bu konuda gençlerden daha çok katkı görüyoruz.

- Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

- Biz Sütaş işçileri olarak 5 ayı direnişle geçirdik ve fabrikaya sendika getirene kadar direneceğiz. İşten sendikaya üye oldukları için çıkarılan iki arkadaşımız da direnişe katıldı ve bundan sonra çıkarılan işçiler de eminim ki direnişimize katılacak. Çalışmalarımızı boykot çağrısı altında daha geniş kitlelere ulaştırarak devam ettireceğiz.

"Direniş ve boykot çağrımızı sonuna kadar sürdüreceğiz!"

- Sütaş örgütlenme sorumlusu olarak sizin eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Suat Karhıkaya: Sütaş'ın Karacabey'de ve özellikle Aksaray'daki fabrikalarında işçi kıyımı sürüyor ancak direniş ve boykot çağrımızı da sonuna kadar sürdüreceğiz. Bu konuyla ilgili çalışmalarımızı neticesinde yakında Uluslararası Gıda Sendikaları Birliği de uluslararası bir boykot çağrısı yap-

cak. Biz meseleye sadece Sütaş'a sendika sokmak olarak bakmıyoruz. Yarın öbür gün buradaki başarımız aynı sektörde çalışan binlerce sendikasız işçi için de umut olacak. Onun için sonuna kadar direneceğiz. Fabrika içerisinde sendikalı işçilerin azalması kararlığımızı etkilemez. Zaten şu an ağırlığımız içeride örgütlenmekten daha çok boykot tavrının sürdürülmesi ve büyütülmesi çalışmasıdır.

- Karacabey Nestle Fabrikası'nda geçtiğimiz günlerde yaklaşık 30 işçinin Nestle-Öz Gıda-İş Sendikası ortaklığıyla kıyım uğrama durumu olmuştu. Hatta yerel medyada Öz Gıda-İş Sendikası'nın tam sayfa Tek Gıda-İş'i eleştiren bir haberi vardı. Bu konudaki düşünceleriniz?

- Biz Nestle Fabrikası'nda da çalışmalarımıza tüm hızıyla devam ediyoruz. Çıkarılan işçilerden 15 tanesi aktif olarak işe geri girebilmenin çabasını veriyor. Bizler de Tek-Gıda Sendikası olarak bu işçi arkadaşlarımız daha öncesinde olmak üzere Nestle Fabrikası'nda halen çalışan 150 işçinin Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlenmesini sağladık. İlerleyen zaman içerisinde de İsviçre Konsolosluğu önünde bir eylem planımız var ve önümüzdeki süreçte de çalışmalarımız devam edecek.

KÖR GÖZÜN DAHI GÖR DEDIĞİ...

Ne demişler, “ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz.”

TC devletinin ayinesi de yaptıklarıdır. Ve bugüne kadar yaptıkları da yapacaklarının teminatıdır.

Türkiye her zamanki gibi yoğun gündemlerle dolu. Gündem sabahtan akşama değişmekte. Dün ise çoktan tarih olmuş, “hafızayı beşer nisyan ile maluldür” (insan hafızası unuttur) sözünün doğruluğunu kanıtlamakla meşguldür. Yaz başında Soma'da yaşanan madenci katliamı sonrasında, işçiler birer ikişer ölmeye devam etmiş, en son Mecidiyeköy'deki asansör katliamında yeni bir işçi katliamının yaşanmasıyla, işçi sınıfına dayatılan sömürü, çalışma ve yaşam koşulları bir kez daha gündeme gelmiş ve gelişen aşamada, işçiler toplu ölmedikleri, birer ikişer ölmeye devam ettikleri için gündemden düşmüşlerdir. Ta ki yeni bir toplu işçi katliamının yaşanmasına kadar.

Bunun nedeni, TC devletinin üzerinde yükseldiği sosyo-ekonomik toplumsal formasyondur. Bir siyasal organizasyon olarak TC devleti; Türk komprador büyük burjuvazisi ve toprak ağalarının sınıfsal çıkarlarının temsiliyetinin ve hayata geçirilmesinin aracı olarak örgütlenmiştir. Bu karmaşık gibi görünen ama özünde hakim sınıfların yönetme şirketi olan devlet organizasyonu bir bütün olarak, işçi sınıfı ve halk düşmanlığı üzerinden örgütlenmiştir. Varlık gerekçesi başından itibaren halk düşmanlığıdır. Kaldırılıp tarihin çöplüğüne atılmadığı müddetçe de bu işlevini sürdürmeye devam edecektir.

Bu zemin biri esas olmak üzere belli başlı çelişmelerin ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Bu çelişkilerin şiddeti beraberinde var olan gündemin sabah-tan akşama değişmesini kolaylaştırmaktadır. Bir yandan çelişkilerin bolluğu ve keskinliği (ki bu aynı zamanda ülkemiz açısından demokratik devrimin gündemde olması anlamına gelir) diğer yandan ise TC devletinin bulunduğu coğrafyanın jeo-politik özellikleriyle birleşince; “başka bir ülkede” defalarca hükümet düşürecek, “yönetenlerin yönetememe halini” (ki devrimci durumdur bu) derinleştirecek gelişmeler olmasına rağmen; TC devleti “sapa-sağlam” yerinde durmaktadır!

Hatta muktedirler bununla yetinmemekte, bizzat tekme tokat işçilere saldırmakta ya da yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarında olduğu gibi kendi yalarını bile hiçe sayabilmektedirler. Kuşkusuz ki yasalar hakim sınıflar için, onların çıkarlarını gözetken şekilde çıkarılmakta ve uygulamaya konulmaktadır. Ve yine devlet denilen aygıt ha-

kim sınıflar açısından sadece baskı aygıtı değil aynı zamanda işçi sınıfının ve halkın artı-değerine, yarattığı değerlere el koymanın ve kurulu düzenin kendini yeniden üretmesinin bir aracı olmasının yanında, elbette ki onlar açısından kelimenin dar ve geniş anlamında hırsızlığın, yolsuzluğun, rüşvet ve kayırmacılığın örgütlendiği bir işletme olarak işlev görür. Bütün devlet yapıları aşağı yukarı böyledir.

Burjuva bir devlet örgütlenmesinde görülmeyecek derecede, yolsuzluk, hırsızlık yapmak ve bununla yetinmeyip pişkince “millet iradesi” deyip üste çıkmak ancak ve ancak Türkiye gibi ülkelerde olabilir. Devlet iktidarını ele geçiren, temsil ettiği sınıfın çıkarlarını öncelemede, rakip kılığın hem devlet imkanlarından (örneğin ihalelerden) yararlanmasını zorlaştırmakta, elindeki siyasi gücü bir baskı aracı olarak kullanmakta (örneğin vergi incelemeleri) beis görmemektedir.

Dolayısıyla böyle bir yapıda işçi sınıfının ölümüne sömürüye tabi tutulmasının yanında, yer yer topraksız köylülüğün talepleri ya da yoksul ve orta köylülüğün üretimle ilgili (örneğin sulama, elektrik) ya da ürettiğinin karşılığını alamaması, tefeci tüccar sömürüsüne, banka faiziyle boyunduruk altına alınmasına; önemli bir kesimi eğitilmiş ve genç olan işsiz nüfusun çoğalmasının yanında; açlığın ve yoksulluğun giderek artmasına rağmen yolsuzluk ve hırsızlık olağan görülmektedir. Bu gerçekliğe rağmen hakim sınıflar arasında dalaş sürgit devam etmekte, ulus, milliyet ve mezheplerin demokratik talepli sorunları tüm yakıcılığıyla kendini göstermektedir.

Bu çelişkilerin varlığı ve keskinliğiyle ortaya çıkan gelişmeler Türkiye toplumunun değişmeyen bazı gündemlerini oluşturmakta; bu gündemler her defasında kendini “hatırlatmak” tadır. Bu hatırlatmalar aynı zamanda birer işaret levhası olarak ortaya çıkmaktadır. Bu noktada akıldan çıkarılmaması gereken husus Türk hakim sınıflarının yekpare bir bütün olmadığı, onları birleştiren zeminin sınıfsal çıkarları olduğu bunun ise somut olarak işçi sınıfı ve halk düşmanlığı anlamına geldiğidir. İşaret levhaları bu bakış açısıyla değerlendirildiğinde karşılığını bulacaktır.

İşaret levhası: İşçi sınıfına ve halka yaklaşımdır!

Örneğin TC devleti, bileneceği üzere

bizzat rolü olduğu Soma işçi katliamı sonrasında madencilerin çalışma koşullarını düzeltme iddiasıyla yasa çıkardı. Ancak patronlar bu yasayı ileri sürerek önemli sayıda işçiyi işten çıkardı. Gerekçe ise artan iş güvenliği maliyeti olarak açıklanmaktadır. Böylelikle hem patronlar hem de devletleri, işçi sınıfını açlıkla, işsizlikle terbiye etmektedir. İşin ucunda ölüm de olsa çalışma dayatılmaktadır.

Devletin sorunlara çözüm bulacağı diye attığı adımlarla işçilerin mağdur olmasına, işten çıkarılmasına neden olmuştur. Burada devlet devletliğini yapmaktadır. Patronların devleti olduğunu göstermektedir. Vurgulamadan geçmeyelim. Kendilerini işçi sınıfı dostu olarak tanıtanlar ise var olan sömürü düzenine isyan edeceklerine, işçi sınıfına da isyan çağrısı yapacaklarına, maden ocaklarını kamulaştırma çağrısı yapmaktadırlar. Onlar kısaca “sömürün sömürün ama öldürmeyin” demektedirler. Bunu kabul etmek mümkün değildir.

Bir başka örnek daha verelim. TC devleti emperyalizmin bir yarı-sömürgesi olarak kendisine verilen rolü oynamaktadır. Bunun en son örneği Suriye meselesinde görülmektedir. İŞİD'e karşı koalisyonunda yer almayacağını açıklayan TC, R. T. Erdoğan'ın BM toplantısına katılmak için gittiği ABD'de “ikna edilmiş” görülüyor. Erdoğan İŞİD'e yönelik saldırılara verilecek desteğin kapsamına ilişkin bir soruya “Arkadaşlar, her türlü kapsar. Askeri, siyasi hepsi...” karşılığını vermektedir. (25.09.2014, Basın)

Bunun karşılığı ise İŞİD bahanesiyle yine başta Irak ve Suriye halkları olmak üzere gökyüzünden bomba yağdırılması, her türlü taşeron örgütün desteklenerek, zulmün, kanın ve gözyaşının daha da artırılmasıdır. Ya da gözü karartıp, çıkarlar için Suriye'yi “BM güvencesinde” işgal etmektir. Altan alta S. Kürdistan'ın işgal anlamına gelecek “tampon bölge” hesabı yapılmakta, efendilerinden olur almak için kendilerince politika üretmektedirler. Her durumda TC devleti emperyalizmin başta da ABD emperyalizminin bölgedeki politikalarına angajedir ve kendi başına adım atamayacağı bir kez daha kendini göstermiştir.

Çok somut bir başka örnek ise TC'nin Kürt soruna yaklaşımında orta-

ya çıkmaktadır. Bilindiği üzere, uzunca bir süredir TC devleti, T. Kürdistanı Kürt Ulusal Hareketi'yle, Kürt sorununun çözümü” için adım attığını söylemektedir. Bu konuda göstermelik adımlar attığı da doğrudur.

Ama meselenin özüne dair en ufak bir adım atılmamıştır. Ki Kürt Hareketi bu durumu her fırsatta dile getirmektedir. Bu durum, TC devletinin S. Kürdistanı'nda ilan edilen demokratik özerkliğe yaklaşımında, İŞİD çetelerini desteklemesinde ve son olarak Kobane Kantonu'na saldırmalarını sağlamasında belirgin bir hal aldı. TC devletinin aşırılık Kürt düşmanlığı ayyuka çıktı! Öyle ki Erdoğan, İŞİD'e karşı mücadeleyi bile Kürtlere saldırmamın bir aracı olarak görmektedir. Üstelik de tüm dünyanın gözleri önünde var olan gerçekleri çarpıtarak.

Erdoğan'a göre İŞİD'le mücadelede “bölücü terör örgütünün Suriye kolunun (PYD) da içinde bulunduğu bir çözüm olması lazım”mış... Ve hatta “terör örgütünün kolu (PYD) da söz konusu İŞİD'le mücadele olduğunda ortadan çekiliyor”muş! (25.09.2014, Basın) Bu ifadeler, nereden tutarsanız elinizde kalan bir yaklaşım olmakla birlikte, tek tutarlı olan husus Kürt düşmanlığıdır. Böylesi bir durumda hala bir çözümden bahsedebilmek, bu yönlü umutvar olmak, halkı var olan gerçeklik karşısında yanlış yönlendirmektedir.

Benzer örnekler, TC devletinin kadın cinsine yaklaşımında, kadın katliamlarına karşı adım atmayan ve hatta ağır tahrik indirimleriyle teşvik eden devlet; kadının kahkahasından, okula giden 10 yaşındaki kız çocuklarının başının örtülmesine değin birçok alanda ve konuda verilebilir.

Ne demişler, “ayinesi iştir kişinin lafa bakılmaz.” TC devletinin ayinesi de yaptıklarıdır. Ve bugüne kadar yaptıkları da yapacaklarının teminatıdır. Devrimci durum son derece uygun olmasına rağmen, devrimci öznenin yetersizlikleri, eksiklikleri ve hiç kuşkusuz ki yanlış politikaları, devrimci durumun daha da derinleştirilmesini ve giderek iktidarın yerle bir edilmesini geciktirmektedir. Öyleyse görev bellidir. Devrimci özneyi her alanda inşa etmek, yetersizliklerimizin üstüne gitmek, işçi sınıfı ve halka layık birer devrimci olmak.

Sömürünün kömürden kara diyarı: ZONGULDAK

Zonguldak: Soma'da yaşanan ve 301+ işçinin katledildiği maden faciasının ardından devletin gündemleştirdiği Torba Yasa ile birlikte sektörel hiçbir güvence verilmeden ve tamamen reklam olacak şekilde iş saatlerine müdahale edilmesinin ardından 22 madenin kapatılması, madencilikteki öfkenin fitilini ateşlemiştir. 4.500 madencinin işsiz kalmasına neden olan bu gelişmenin yarattığı öfke Zonguldak'ta madencileri sokaklara dökerek, yine Torba Yasa'nın düzenleme getirdiği rödevans (Türkiye Taşkömürü Kurumu'na [TTK] ait madenlerin kira karşılığında özel şirketlere verilmesi uygulaması) ile serbest piyasanın insafına terk edilen özel madenlerde, sorunlar yumağının içine sürüklenmiş halde.

Bölgedeki neredeyse tek geçim kaynağı olan ve aktif nüfusun % 60'ından fazlasını doğrudan etkileyen madenler, on yıllardır Zonguldak'ın tek geçim kaynağı halinde. İlk olarak devlet eliyle işletilen madenlerin, özellikle neo-liberal ekonomik dönüşümlerle birlikte serbest piyasanın insafına terk edilmesi, sorunlar yumağının da start alma noktası olmuş durumda. Grizular, göçükler artık bölgede halk tarafından "alışıldık" sorunlarken, son süreçte çalışma koşullarının olumsuzlaştırılan çeşitli gelişmeler de yaşanmış.

Bunlardan ilki, devletin de göz yumduğu kaçak madenler. Kaçak madenler, bölgenin jeolojik yapısından da kaynaklı, evlerin arka bahçelerinde, ormanların kuytuluk yerlerinde ve net sayısı bilinmiyor. Bu sorun aslında geçmişten beri varken, son birkaç yıldır denetimin azalması ve cezaların iptali bu sorunu boyutlandırmış. Zira, kaçak madenlerde iş güvenliği bulunmadığı gibi, denetim yapacak ölçüm cihazları vb. de bulunmuyor.

Bölgede, yine özelleştirmeden bağımsız olmayan bir diğer temel sorun ise, madenlerdeki uygulamalar. Üzülmez'de bulunan madende işçilerin üzerlerine kapılar kilitleniyor. İş çıkış saatlerine kadar madenciler zorla top rak altında tutulurken, anahtarın kimde olduğunu dahi bilmiyorlar. Konuştuğumuz işçilerden bir tanesi röportajın ardından "girelim mezarımıza" diyerek gidiyor içeriye. Bu boyutta bir kanıksamanın trajik hali öfkelenirse de bizi, Zonguldak madencilerinin

grev geleneği umudu diriltten, güç veren bir neden oluyor.

Sürecin en güncel sorunu ise HEMA Madencilik'te yaşanıyor. "At izinin it izine" karıştığı süreç, fillerin tepiştiği ama çimenlerin ezildiği bir gerçekliğe işaret ediyor.

Madencileri Valiliği önüne döken gelişmeler yığını, Genel Maden İşçileri Sendikası'nın (GMİS) pasifize eden tutumuyla da birleşince, TTK ile HEMA Madencilik'in uzlaş(a)mama hali ile bunun bedelini ödeyen işçi sınıfı gerçekliğini açığa çıkartıyor.

İşçilerden edindiğimiz bilgilere göre Hema Şirketi Amasra'da Termik Santral kurmaya çalışıyor. ÇED raporlarından ötürü Termik Santral açamayan HEMA, rödevans bedellerini ödeyemediği için TTK'dan süre uzatılmasını talep ediyor. TTK ise 4 kez süre uzattığını ve tekrar süre uzatamayacağını belirtiyor. Bu gelişme üzerine HEMA patronları toplamda 29 işçiyi işten çıkartarak, işçilerin örgütlü tepkilerinden doğan muhalefeti TTK karşısında işlevselleştirmek isterler.

Daha da ileriye giden HEMA patronları 22 Ekim'e kadar 489 işçiyi daha işten çıkartacağını belirtirken Ekim ayında gündeme gelecek Torba Yasa'dan beklentilerini iletir TTK'ya. Egemenlerin ve onların siyasal temsilcilerinin tartışmaları-çıkar dalaşlarının faturası yine işçiye kesilir. Daha önce 9 kez greve giden **Kandilli Maden işçileri** bu sefer de eyleme geçerler. Kandilli işletmelerinden 9 saat boyunca yürüyüşle Zonguldak Valiliği önüne yürüyen madencilerin üretimden gelen gücü, sokaklarda yankı bulurken; Soma'dan da tanıdık gelen sendikal zihniyet, bir kez daha sürecin emniyet sübabı olur.

"*Gemileri yaktık geri dönüş yok*" diyerek kapılara dayanan madenciler GMİS Başkanı **Eyüp Alabaş**'ın "*Eyleme devam ederseniz bundan sonra ben yokum*" yaklaşımı ile karşı karşıya kalırlar. Madencilerin niyetlendikleri Ankara yürüyüşü, bizim Zonguldak'a yola çıktığımız saatlerde iptal edilirken, bölgede madenciler ise, önümüzdeki süreci tedirginlikle bekliyorlar. Burada kısaca değindiklerimizin dışında da onlarca irili ufaklı gelişmeye gebe olan Zonguldak'ta maden sektörü, patronların sofrasında konuk olan devlet-i alanın yasalarıyla sömürünün dişlileri arasına terk edilen işçi sınıfının geleceksizlik sarmalını barındırıyor bünye-

sinde. Bunun madencilikteki karşılığı da, yine görüştüğümüz bir işçinin ifadeleri ile "*Burada her an her şey olabilir. Bir aya bu sorun çözülmezse biz yeniden yollara düşeriz. Herkes tedirgin. Herkesin kulağı fütülün yanmasını bekliyor*" şeklindedir.

"HEMA ile devlet arası sorunun faturası işçiye kesiliyor"

Valilik önünde eylemleri gerçekleştiren HEMA işçileri ile görüşmek için Ereğli yolunda bulunan **Kuleli Beldesi Armutçuk Mevkii'**ne gidiyoruz. Burada madene alınmıyoruz güvenlik tarafından. Zaten eylemlerden beridir işçiler tembihleniyor. Bu nedenle görüntü almamıza da müdahale edilmeye çalışılıyor. Israrımızı koruyarak işçilere ulaşıyoruz. İşçilerin iş çıkışlarında çay içtikleri maden önünde bir kahvede sohbetimizi gerçekleştiriyoruz. Bazıları isim vermek istemiyor, bazı madenciler ise görüntü almamızın kendilerine zararı olacağını düşünüyor. Ancak yine de dertlerini dinlemek için geliyor olmamızdan hoşnutlar. Çay söylüyorlar bize ve başlıyorlar madenleri anlatmaya.

- Bize buradaki çalışma koşullarından ve eylemlerinizin sürecinden bahsedebilir misiniz?

Şoför Mehmet: Ben buradaki koşullardan rahatsız oluyorum. Amirlerin tavırları falan iyi değil. Bakın ben şoförüm ama buranın işi ağır. İnsanların hiç değeri yok burada.

İsmi vermek istemeyen bir işçi: İş güvenliği noktasında çok büyük sıkıntılarımız yok. Yani Soma Faciası'nın ardından burada da düzenlemeler yapıldı. Şu an burada üretim durdu, devletin kararı ile durdurulduğunu söylüyorlar. Biz Torba Yasa'daki düzenlemelerden memnunuz aslında. Peki biz neden greve çıktık? İşten atılan arkadaşlarımızı silah olarak kullanıyorlar. Birilerinin kavgasında işçiler ortaya sürülüyor.

İşçi Muhammed: Biz bu süreçle ilgili olarak ahım şahım bir şeyler bilmiyoruz. Yani devlet Torba Yasa çıkarttı ve madenlere dair düzenlemelerde bu-

lundu. Ancak işverenlerle ilgili de bir madde düzenlemeli ve yasa koymalıydı. Aslında işverenle devlet arasına işçinin sokulmaması gerekiyor. Devlet yasa çıkartıyorsa bu ilişkiyi de düzenlemesi gerekir.

- Torba Yasa çıkmadan önce patronların açıklaması vardı. 22 maden şirketinde de işten çıkartmalar, Cumhurbaşkanı yasayı onayladıktan sonra hemen gerçekleşti.

İsmi vermek istemeyen bir işçi: O meseleye neden olan şey rödevans sistemi. Yasadan önce şirketler anlaşmış, demiş ki 20+10. Devlet yasa çıkartıyorsa işvereni de düşünmesi lazım. Düşünmüş de, demiş ki, 2015'in 1. ayında rödevansı yeniden planlarım. Yukarıdakiler ne türlü bir şantaj içinde, onu bilemiyoruz ama. Termik için mi yapıyor, yoksa rödevans için mi, bilmiyoruz. Burada 3-4 aydır kömür çıkartılmıyor. Bu TTK ile yaşanan rödevans sıkıntısından kaynaklı. İşveren de çökmek için işçi çıkartıyor ancak TTK ile HEMA'nın tartışması işçiyi mağdur ediyor.

"Şimdiki sendikacıların hepsi işveren"

- Sendika eylemi neden durdurdu peki?

İsmi vermek istemeyen bir işçi: Burada biz 800 kişiyiz. Bizden ayrı olarak 9.200 üyesi daha var sendikanın. Ancak hiçbir destek olmadı. Biz zaten eylem kararını kendimiz aldık. Aradık, dedik bizim arkamızda dur. Onlar da buraya kadar oldular. Sendikacılık eskidenmiş. Şimdiki sendikacıların hepsi işveren. Soma'dan sonra burada işi bırakan çok arkadaşımız oldu. Biz de o tarihten sonra çok iş yapamadık. Yani 6. ayda burada da üretim durdu. Madenleri zaten bu ülke Zonguldak ile tanıdı. Burada da 1983'te 103 kişi öldü. Kozlu'da 267 kişi öldü, Karadon'da oldu, taşeron madencilerden 30 kişi öldü.

Madenler nasıl, biliyor musun? Madenlerde çalışacak insanları bölgeden alırlar. Burada herkes birbiri ile akraba. Bir grizu falan olsa sadece çalışanlar değil, herkes yıkılır. Bizim burada grevlerimiz meşhur. 8-9 yılda 10-15 kere grev yaptık. Grev yapıp sendikalı olduk, grev yapıp haklarımızı aldık. Ama yakındır. Patron 489 kişiyi daha işten çıkartacağını söylüyor, rödevans sorunu çözülmezse. Yine greve gideceğiz. Yapacak başka şeyimiz mi var? Burada iş güvenliği koşullarımız iyi ama genel olarak TTK ile taşeron arasında iş güvenliği standartları çok fark ediyor. Taşeronda söylenen her şeyi yapmak zorundasın. TTK da emniyetsiz bir şey varsa işçi girmez ama taşeronda mecbursun.

Üzülmez maden işçisi: "Malum mezar kazıyoruz"

GMİS: "İlk, masa başında halletmeye çalışıyoruz"

- Bize burada gelişen süreci anlatılabiliyor musunuz?

GMİS Genel Teşkilatlandırma ve Eğitim Sekreteri Osman Tutkun: Torba yasadaki son buradaki rödevans sahibi özel şirketler ekstra maliyet getirdiği gerekçesi ile işçileri işten attılar. Aslında özüne bakarsak, torba yasadaki var olan, "maden ocaklarında asgari ücretin altında işçi çalıştırılmaz" maddesi, rödevans sahasını işleten arkadaşlara ekstra külfet olduğu için işçileri işten çıkardılar. İşten çıkan arkadaşlar da birkaç defa eylem yaptılar.

En son eylemde HEMA'nın olayı daha farklı. Buradaki temel sorun HEMA şirketi ile TTK arasında doğan bir anlaşmazlıktan kaynaklıydı. HEMA şirketi kira sözleşmesi bittiği için ek süre istiyor. (TTK) Türkiye Taşkömürü Kurumu da yasal dayanağı olmadığı için bu süreyi vermiyor. Bunun üzerine HEMA şirketi TTK'ya işçileri işten atarak işçilerle karşı karşıya getiriyor.

- Ankara'ya bir yürüyüş gerçekleştireceğimize duyurmuş ama olmadı.

- Aslında iptal olmadı. Biz, işçilere gerekirse sizin sesinizi duyurmak için "Ankara'ya dahi gideriz" dedik. Fakat kendimize muhatap bulamadık. Enerji Bakanı yurtdışında, Enerji Bakanı Müsteşarı Çin'de, Vali izinde, TTK Genel Müdürü izinde. Onun için eylemi kısa süreliğine durdurduk. Yanlış anlaşılacak da istemeyiz, istesek yarın da yola çıkarız. Ama bu işi ilk önce masa başından halletmeye çalışıyoruz.

- Buradaki iş güvenliğinin nasıl değerlendiriyorsunuz?

-TTK'da iş güvenliği standartları iyi sayılabilir. Biz iki senedir, Üzülmez'deki madenlerde işçilerin üzerine kapı kilitleme uygulaması ile uğraşıyoruz. Onun dışında çok bir sorunumuz olmuyor burada.

- Soma'yı da devlet denetliyor du orada neden işçiler öldü?

- Soma'da yanan ateşin içerisinde atılmış işçileri. Burada öyle bir şey yok. En ufak bir gaz kaçağında günlerce işçileri ocak temizlenene kadar indirmeyiz yeraltına. Soma büyük bir ihmal değil, cinayettir. Bu faciada tepeden aşağıya herkes suçlu. Devlet suçlu, sendika suçlu. El birliği ile yapmışlar.

Zonguldak: Zonguldak'ta son zamanlarda sıkça gündeme gelen kapı kilitlemelerinin olduğu (TTK) Türkiye Taşkömürü Kurumu'na bağlı **Üzülmez Maden Ocağı'na** gittik. Üzülmez'e ilk gittiğimizde bizi yoğun güvenlik önlemleri karşıladı. Karşılaştığımız tabloda, yerin metrelerce kat altına giren maden işçilerinin kölelik koşullarında çalıştırıldıklarını gördük. Maden alanına geldiğimizde kapıda ilk olarak güvenlik karşıladı bizi.

Maden ocağına girmek bir tarafa dursun işçilerle dahi konuşmamıza müsaade etmeyen güvenlik, fotoğraf çekmemizi de engellemeye çalışarak "Burada bekleme yapmayın, çekim yapmak ve buraya yaklaşmak yasaktır" dedi. İşçilere ulaşmak için başka yöntemler denedik biz de. Madencilerin iş çıkışı çay içtikleri maden önündeki kahvede buluştuk işçilerle.

"Gazeteye konuştuğumuz için 3'er yevmiye ceza yedik"

İşçiler madene indiklerinde arkalarından kapıları kilitliyor ve kesinlikle mesai saatleri dolana kadar gün ışığı göstermiyorlarmış. Bu duruma dayanamayan işçiler son dönemde birkaç kez eylem yapmışlar. Ve yaptıkları bu eylemlerden bir tanesinde gazeteye verdikleri bir röportajdan kaynaklı 3'er yevmiye ceza almışlar. Tekrar ceza yemekten korkan işçileri, isimlerini ve fotoğraflarını kullanmadan haber yapacağımıza ikna etmek biraz zor oldu.

Kapı kilitleme olaylarından çok rahatsız olan işçiler, "Kazma kürek elimizde mezarımızı kazdırdıkları yetmezmiş gibi bir de garantiye alıp kilit vuruyorlar" cümleleri ile ifade ediyorlar tepkilerini. İşçiler basıncın çok fazla etkisinde kaldıkları zaman ara sıra yüzüne çıkmaları gerekse de, işçi çavuşları bu durumu engellemek ve daha çok çalıştırabilmek adına işçilerin üzerine kapıyı kilitliyor Üzülmez Madeni'nde.

HDP: "Burada hepimizin kusuru var"

- Zonguldak'ın tarihsel bir birikimi var aslında madenlerle ilgili. '68 kuşağının işçi üniversiteleri kurduğu bir kent gerçekliğinden baktığımızda, o muhalefetin günümüze etkileri nelerdir?

HDP Yürütme Üyesi Ali Topaloğlu: Aslında güçlü bir etkiden bahsetmek mümkün değil. Zira o dönemde Türkiye'de devrimci bir uyanışın yükseldiği ve devrimcilerin işçi sınıfı ile iç içe olduğu bir durum vardı. Şimdi öyle bir durum yok. Bir miktar 1990 Madenci Yürüyüşü sürecinde etkiliydik, ancak o süreçteki kadrolar da çalışma alanlarından uzaklaştırıldı patronlar tarafından.

İşçiler göçük gibi bir durum yaşadığında başlarına gelecek felaketin farkındalar. Yaptıkları eylemlerden sonra patronların söz verdiğini fakat verilen sözlerin tutulmadığını söylüyorlar. Sendikacı olup olmadıklarını sordüğümüzde ise aldığımız cevap, "İşçinin hakkını savunan sendika mı kalmış ki? O da patrona uşaklık ediyor" oluyor. Sohbet ettiğimiz işçi, iş kazası sırasında parmağının koptuğunu söylediği sırada diğer madenciler de dahil oluyorlar sohbetimize. Biz işçi arkadaşımızla sohbet ederken diğer işçiler de artık dayanamayıp birer ikişer sohbete katılıyorlar. Yaşadıklarını anlatırken bir taraftan korkuyorlar diğer taraftan da yaşadıkları olayları herkesin duymasını istiyorlar.

Son günlerde gündemde olan ve HEMA Maden işçilerinin gerçekleştirdiği Valilik önü yürüyüşünü sordüğümüzde, yürüyüşün iptal olmasına sinirlenen işçiler, "Bizim kaybedecek hiçbir şeyimiz yoktu ki. Zaten her gün diri diri mezara giriyoruz. En azından aydınlıkta yürürdük 10 gün 15 gün" diyorlar. Bu işin peşini bırakmayacaklarını söyleyen işçiler, "Bugün olmadı ama yarın olur. Hakkımızı almamızı engelleyemeyecekler" şeklinde konuşuyor. Mesai saatinin gelmesi ile yavaş yavaş kahvehaneden uzaklaşan işçiler iş yerlerine dönerken bir maden işçisi, "Haydin arkadaşlar hücrelerimize gitmemiz lazım, malum mezar kazacağız" cümleleriyle artık gitmeleri gerektiğini söylüyor.

İşçiler bir taraftan gidiyor bir taraftan da bizi madene sokmaya çalışıyorlar. "Patronlar ve çavuşlar gittiğinde gelirsiniz biz sizi içeriye gizli gizli alırız. Kimse görmez merak etmeyin. Hem içerisinin koşullarını görmüş olursunuz. Biz size yardımcı oluruz" şeklinde planlar yapıyorlar. Ama bunu planları yaparken kameraları unutuyoruz ve planlarımız suya düşüyor. Tabii bu durum canımızı sıkıca da işçilerin attığı "Yaşasın işçi ve gazeteci dayanışması" sloganı ile başka bir zamana erteliyoruz bu buluşmamızı.

(Bir ÖG çalışanı)

Madencilerin bir geleceği vardır, dışarıdan etki yapma olanağın çok azdır. Madenciler kendileri gibi olmayanlara güvenmez. Şu anda da, işçilerin arasında ya da kent genelinde öyle bir birikimimiz yok.

Sendika, sarı sendika. İlk eylemin başladığı gece katılım çok iyi değildi, Sonraki gün biraz iyiydi ancak toplamda sendika mücadeleyi büyütecek bir tutum almadı. Burada hepimizin kusuru var ama.

Emekçinin Gündemi

Yarını görmek...

İşçi sınıfı son yıllarda kazandığı en temel haklarını tek tek kaybetmeye başladı. Bunun nedenleri ayrı bir başlık ve tartışma olacağı için burasını geçerek söylemek gerekiyor. Ancak özet olarak dünden bugüne kazanılan haklar artık neredeyse kalmamış durumda. İşçi sınıfının en temel ekonomik ve demokratik örgütlülükleri olan sendikalar ve sendikal hareket sıfır noktasına dayanmış durumda. Güvencesizlik ve taşeron cumhuriyeti olan TC, başta iş cinayetleri olmak üzere esnek çalışma, düşük ücret saldırıları ile çalışma yaşamında sınıfın tüm çalışma alanını kontrol etmeye çalışmaktadır. Bu durum düzenlemelerle de (Torba Yasa, 4857) yasal hale getirildi. Tüm bu genel ve bilinen gerçeklik dışında işçi sınıfının bu abluka karşısındaki hak almaya yönelik mücadelesinde son dönemlerde bir artış olduğunu söyleyebiliriz. Bu durum örgütlü ve bugün açısından organize olmuş aşamada değil. Ancak küçük küçük direnişlerdeki hareketlilik giderek yayılmakta. Diğer yandan ve daha da önemli olan bu hareketlilik daha ileri zamanlar için bir birikimin oluşmasını sağlamakta.

Bu mücadeleler iki biçimde gelişmektedir. Birincisi; sendikal örgütlülüklerin örgütlenmesi sürecinde yaşanan mücadele ve bu süreçteki direniş ve grevler. Bu direnişler içinde küçük de olsa sınıf bilinci daha etkili olan direnişler de olduğunu söyleyebiliriz. Ya da toplu iş sözleşmelerindeki kayıplar için mücadele eden grevlerdir. Bu süreç esas olarak Gezi İsyanı sonrası başladı. Başta tekstil olmak üzere gıda, cam ve metal alanlarında Gezi'den bugüne önemli grevler yaşandı.

İkincisi sendikal alanlar dışındaki grev ve direnişlerdir. Bunların önemli kısmını taşeron uygulaması olan alanlarda görmek mümkündür. İzmir, Bağcılar, Sarıyer, Beşiktaş Belediyelerinde taşeronda çalışan işçiler, inşaat işçileri, metal ve tekstil işçilerinin parça parça direniş ve mücadelelerini görmek mümkün. Bu direniş ve mücadeleler düne göre daha da artan ve giderek yayılan bir süreçte doğru evrilmektedir.

Bugüne kadar olan direniş ve grevlerden farklı bir dönem ya da sürecin başladığını görmemiz gerekmektedir. Bugün en önemli olan bu farklılığın doğru anlaşılmasıdır. Çünkü dün yaşanan grev ve direnişlerde kazanımların zayıf ya da istenilen sonuçların alınmadığı görülürken bugün bunun tersine olarak direniş ve grevlerde önemli kazanımlar ortaya çıkmaya başladı.

Grev ve direnişler en çok güvencesiz alan olarak görülen taşeronlaşmanın yapıldığı hizmet iş kolu ile en düşük ücretlerin ve uzun süreli çalışmaların yapıldığı tekstil, metal, gıda başta olmak üzere bu sektörlerde görülmektedir. Taşeronlaşmanın olduğu yerlerde (hizmet iş kolu, gıda, tekstil, metal vb.) örgütlenme ve mücadele giderek artmaktadır.

Diğer yandan bu direnişlerin yarattığı kazanımını işçi sınıfı mücadelesini yarın daha ileriye taşıyacağı açıktır. Bu nedenle bugün başta sınıfın uç vermeye çalıştığı direniş ve grevlere daha etkili müdahale ile bu alanlarda daha organizeli mücadeleler yürütmek yarın daha etkili mücadeleler içinde bulunmamızı ve etkili olmamızı sağlayacaktır. Çünkü sürece doğru müdahale etmek, önümüzdeki sürecin de anlaşılmasını sağlar.

Her yer Kobanê, her yer serhildan!

Riha/Pirsûs: İki haftayı aşkın bir süredir IŞİD çetelerinin Kobanê'ye yönelik saldırıları devam ederken, YPG büyük bir direnişle karşı koymaya, yaptığı misillemeler ile IŞİD çetelerini yok etmeye devam ediyor. Kobanê tarafında tanklarla toplanan, saldıran IŞİD, Türkiye Kürdistanı tarafında ise gaz bombaları, tazyikli su, gerçek mermiler kullanan TC asker ve polisi bulunuyor.

Ancak Kobanê'ye savaşmaya giden yediden yetmişe her kesimden insan varken, aynı şekilde sınırın Türkiye tarafında da ülkenin çeşitli yerlerinden, yurtdışından yediden yetmişe kadar halk, Kobanê direnişi sahiplenmek, orada savaşmak ve IŞİD'in sınırdan geçmesini engellemek için toplanıyor.

Halk sınır hattı boyunca nöbet tutuyor

İlk günlerde **Etmanek köyünün** Kobanê sınırı tarafında toplanan halk, IŞİD çetelerinin saldırılarını artırmamasıyla Pirsûs (Suruç)'un Doğu ve Batı kısımlarında bulunan sınır köylerinde 24 Eylül'den beri nöbet tutmaya başladı. Türkiye'nin çeşitli şehirlerinden gelen ve aralarında **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** faaliyetçilerinin de bulunduğu kitle, Suruç ilçesinin batısında Swêdê ile Boydê köyleri arasında, doğusunda ise Elîzêr, Qop, Dewşan, Bidhê sınır hattı boyunca geceli gündüzlü nöbet tutuyor.

Köylerde lojistikten güvenliğe kadar çeşitli birimler oluşturan halk, geceleri hem kendi güvenliğini sağlamak hem de IŞİD çetelerinin sınırdan geçişini engellemek için nöbet tutuyor. Kobanê bölgesinde yaşanan çatışmaların çıplak gözle

Özgür Gelecek muhabirleri Pirsûs'tan izlenimlerini aktarıyor...

görüldüğü Elîzêr, Qop köylerinde halk, YPG'nin atışlarını alkış, slogan ve zılgıtlarla karşılıyor. 25 Eylül'de IŞİD'in saldırılarının yoğunlaşmasının ardından halk sınır hattı boyunca insan zinciri oluşturarak Kobanê'yi sahipleniyor.

Gözler Kobanê'den gelecek iyi bir haberde

Nöbet yerlerinde özellikle yaşlı insanların gazetecileri gördüğünde "İyi bir haber var mı?" sorusu bütün gözlerin, kulakların, yüreklerin Kobanê'den gelecek güzel haberlerde olduğu anlaşılıyor. Her şehirden yüzlerce insanın geldiği bölgede, Kobanê'de kazanılacak zaferin özellikle Kürt halkının geleceğe dair umudunun en önemli simgesi haline geliyor. "Olmaz da Kobanê düşerse" diye başlayan cümleler boğazlarda düğümленirken, her defasında "Kürt halkı daha fazla zulüm görür, buralarda da yaşamayız"la bitiyor.

Öyle bir direniş ki, cephelerde babalar ve çocukları birlikte göğsülüyor mücadeleyi, sınırın bu tarafın-

daki halkın ise, bir de TC devleti ile mücadelesi ekleniyor direniş sayfalarına. Halk, çocukları sınırın diğer tarafında savaşırken, gözleri kara, zaten bir olan Kobanê'yi tellerle ayıran sınırları, yeri geldiğinde yıkıp geçiyor. YPG saflarında Kürt ulusunun özgürlük mücadelesine omuz veriyor.

TC devleti, bir yanda IŞİD'e destek verirken, diğer taraftan da halkın sınırdaki bekleyişini, geçişini her türlü engellemeye çalışıyor. Günlerdir şehirlerden gelen otobüslerin girişi yasaklanırken, halkın toplanmasını her türlü faşizan yöntemlerle engelleniyor. IŞİD'in Kobanê sınırının Türkiye tarafında kalan kısmına havan topları atarken ses çıkarmayan TC devleti, Kobanê halkı için toplanan insanların üzerine gerçek mermi kullanmayı iyi biliyor.

Halk tüm zorluklara rağmen sınır hattı boyunca bulunan köylerde nöbet tutmaya, Kobanê'yi savunmaya devam ediyor. Böylece IŞİD'e ve çetecilere destek veren TC devletine karşı güçlü bir direniş mevzisi yaratılıyor.

"Ji bo Kobanê, şer şer şer"

İstanbul

* **Taksim:** 27 Eylül'de HDK, DİSK, KESK, TTB, HDP gibi birçok kurumun çağrı Tünel'den Galatasaray Meydanı'na yapılan yürüyüş ile Kobanê'ye destek eylemi düzenlendi. Binlerce kişinin yürüdüğü eyleme Partizan da katıldı. Galatasaray Lisesi önünde sınırdan dönenlerin aktarımlarının ardından eylemin düzenleyicisi kurumlar adına açıklama yapıldı.

* **Gülsuyu:** 27 Eylül günü Gülsuyu halkı bir yürüyüş gerçekleştirdi. Son Durak'tan başlayan yürüyüş yağmura rağmen çok sayıda insan katıldı. Partizan'ın da katıldığı eylem Heykel Meydanı'nda yapılan açıklama ile sona erdi.

* **Gazi Mahallesi:** 28 Eylül'de destek amacıyla yapılan eyleme polis saldırdı. İsmetpaşa Caddesi üzerinde biraraya gelen yüzlerce kişiye saldıran polise karşılık kitle taşlarla, molotoflarla cevap verdi. Mahallenin ara sokaklarına kadar yaygınlaşan çatışmalarda kitlenin verdiği karşılık sonrası TOMA ve akrepler zarar gördü. Eylemde **Partizan** da yer aldı.

* **Kartal:** Partizan'ın da içerisinde bulunduğu emek ve demokrasi güçleri, Kobanê için 28 Eylül günü Ahmet Şimşek Koleji önünde buluşarak, yürüyüşe geçti. "ABD'nin ve AKP'nin beslemesi IŞİD Kürt'e, Türk'e, Alevi'ye düşmandır. Kobanê ile dayanışmaya" yazılı pankartın açıldığı eylemde, kitle, AKP önüne yürüyerek buraya "Katil IŞİD, işbirlikçi AKP" yazılı siyah çelenk bıraktı.

* **Sarıgazi:** 28 Eylül'de yağmura rağmen BDP Sancaktepe İlçe Binası önünde biraraya gelen ve aralarında Partizan'ın da bulunduğu kitle, "AKP devleti ve IŞİD çeteleri Kobanê halkından kirli ellerinizi çekin" yazılı pankart açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında "Ji bo Kobanê, şer şer şer", "Bijî berxwedane Kobanê", "Diren Kobanê, Partizanlar seninle" vb. sloganlar atıldı. Demokrasi Caddesi'ne gelen kitle, saygı duruşunda bulundu.

* **Kadıköy:** Aralarında **Yeni Demokrat Kadın**'ın da bulunduğu kadın örgütleri, İskele Meydanı'nda buluşup AKP Kadıköy ilçe binasına yürüyerek Kobanê'ye destek eylemi düzenledi. Eyleme katılmak için Beşiktaş'tan vapurla Kadıköy'e gelen kadınlar bindikleri vapura Kürtçe ve Türkçe, "Kadınların öfkesi sınırları aşıyor, barış için ısrar ediyoruz" yazılı pankartı astılar.

* **Esenler:** HDP Esenler İlçe Teşkilatı, Kobanê için yürüyüş gerçekleştirdi. İlçe binasından başlayıp Esenler Meydanı'nda sonlanan yürüyüş **Partizan** da destek verdi.

"Kobanê'yi savunmak, insanlığı savunmaktır!"

İzmir

* 26 Eylül'de HDK tarafından düzenlenen yürüyüş için il binası önünde toplanan kitle buradan Sevinç Pastanesi'ne doğru yürüyüşe geçti. **YDG** ve **Partizan**'ın da katıldığı eylemde yapılan saygı duruşunun ardından açıklama yapılarak "Kobanê'yi savunmak kendi geleceğimizi savunmaktır, insanlığı savunmaktır" denildi.

* 28 Eylül'de HDK-HDP'nin çağrısıyla Basmene Meydanı'nda toplanan kitle Konak'a yürümek is-

tedi. Eylemde **Partizan** ve **YDG** de katıldı. Polis barikat kurarak Konak'a doğru yürümek isteyen kitleyi engelledi. Yaklaşık 1 saat süren görüşmelerden

bir sonuç alınmadı. Kitle Konak'a yürümekte diretince polis tazyikli su ve gaz bombalarıyla kitleye saldırdı. Kitle de taşlarla karşılık verdi. Çok sayıda yaralı ve gözaltı yaşandı. Polis kitleye saldırırken devrimci basına saldırmayı da ihmal etmedi. Polis insanların sığındığı BDP İl binasının içine pencereden gaz bombası attı.

Erzingan

Partizan'ın da aralarında bulunduğu demokrasi bileşenleri ola-

rak gerçekleştirilen destek yürüyüşü için kitle eski Erzingan terminali önünde toplandı. Yapılan açıklamanın ardından oturma eylemi gerçekleştirildi.

Dersim

24-25 Eylül tarihinde YDG olarak Rojava-Şengal halkı için Dersim merkezde dayanışma standı açtık. Stantta YDG dergisi, Özgür Gelecek gazetesi, dayanışma kutusu ve tutsak Partizan **Nihat Konak** için yürütülen imza kampanyasının imza föyleri de yerini aldı.

(Dersim YDG)

Bursa

28 Eylül günü Kent Meydanı'nda aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu HDK bileşenlerinin düzenlediği kitlesel bir eylemle Kobanê'ye destek çağrısı yapıldı. Burada da YPG flamalarını bahane eden polisin engelleme çabalarına karşın kitle yürüyüşünü gerçekleştirdi.

En yakınımızdaki kadın düşmanı ise öfkemizin her daim hedefidir!

Kadın özgürlük mücadelesi vermek; yaşamımızın her alanında ve her daim tetikte olmayı gerektirir. Çünkü kadın ve LGBTİ'lerin ekonomik, toplumsal, siyasal ve cinsel tüm kimliklerini baskı altına alarak, sömürerek hükümlanlığını sürekli tazeleyen erkek egemenliği hayatımızın her anına ve her köşesine sinmiştir.

Yeni Demokrat Kadınlar olarak mücadelemizin örgütlü adımlarını attığımız dönemden bu yana, verdiğimiz kadın özgürlük mücadelesinin hedeflerinden birinin de en yakınımızdaki erkekten başlayarak yayılan ve kökleşen ataerki olduğunu vurgulamıştık. Bu konuda tavizsiz olacağımızın daha önceki pratiklerimizle de altını çizmiş-

tik. Bakınız kadın düşmanı **Servet Çıracıoğlu...** Bakınız tacizci **Av. Sedat Yurtdaş...**

Bu kişinin devrimci, demokrat ya da yurtsever kimlik daha doğrusu maske taşıyor olması; kadın düşmanlığı olmadığı ve bu nedenle de mücadelemizin hedefi olamayacağı anlamına gelmediği açıktır. Aksine bu müca-deleci kimlikleri kendilerine maske yapıyor olması, erkekliğin yeniden üretilmesini bu kimlikler üzerinden yapması yalnızca öfkemizi artırır!

Selçuk Bulut, kadın düşmanıdır!

Sözünü ettiğimiz kişilerden biri de, uzun yıllardır Partizan Dergisi çevresinde devrimci mücadele yürütme iddiasında olan **SELÇUK BULUT**'tur.

Düşkün ve çürümüş bir kişiliğe sahip olan Selçuk Bulut isimli zat, kadınlara yönelik cinsel saldırganlığıyla kadın düşmanlığını ortaya sermiş ve erkekliğini bu zemin üzerinden yeniden ve yeniden üretmiştir. İşte tam da

Kadının ve LGBT bireylerin ekonomik, toplumsal, siyasal ve cinsel kimliklerinin erkek egemenliği aracılığıyla baskı altına alındığı günden bu yana kadın kimliği yaşamın her alanında saldırıya uğramış, kadının özgürleşmesi egemenlerin vazgeçilmez bu baskı aygıtı aracılığıyla her daim boğulmak, sindirilmek istenmiştir.

Erkek egemen sistem, kadını ve farklı cinsel yönelimlere sahip bireyleri erkek egemenliğinin iktidar zırhıyla kuşatarak yaşamı ezilenin ezilene kadınlara çekilmez hale getirirken haddi hesabı olmayan şiddet, seri katliamlar ve acılar bilançosu oluşturmaktadır.

Erkek egemen düzenin iktidar olma hırsıyla kirlettiği erkeğin toplumsal muhalefet içerisinde ve devrimci saflarda arınması ve temizlenmesi, beyninin altındaki erkekliğin kazanması ancak ve ancak kadın özgürlük mücadelesinin yükseltilmesi ve kazanım-

li davranmaması anlaşılır olduğu kadar güçlü bir zemine de işaret etmektedir. Bu kirletilme halinin saflarımıza yansımalarının bulunduğunu, bir arınma ve temizlenmeden müzdarip olduğumuzu söylememek erkek egemenliğinin perdelenmesine, kadının özgürleşmesi mücadelesinin gölgede bırakılmasına neden olacaktır.

Yüzleşerek, hesaplaşarak, hesap sorarak saflarımızda ve toplumda kendini yeniden her defasında üreten erkek egemenliğine ve bakış açısına karşı mücadele etmek, geriletmek zorundayız. Devrimci saflara bir kere adım attıktan ve bir kere "devrimci" olduktan sonra toz kondurulamaz bir bahtiyarlıkla yaşam yolculuğunu sürdürenler maskeleydikleri kadın düşmanı kişilikleriyle en yakınımızda ve ataerkinin en iğrenç halleriyle tecrit ve teşhir edilmeyi, hesap sorulmayı hak etmekte-

bu yüzden kadın düşmanlığından müzdarip bu kişinin devrimci, demokrat kamuoyunda gerçek yüzüyle tanınması gerekmektedir.

Yeni Demokrat Kadın olarak Selçuk Bulut'un kadın düşmanı, düşkün ve çürümüş bir kişi olduğunu ilan ediyor ve teşhir ediyoruz. Ne devrimci ne demokratik ne de yurtsever örgütlü zeminde yer alması mümkün olan bu kişi kadın mücadelemizin hedefindedir. Dolayısıyla onunla irtibat kuran bireysel ya da örgütsel tüm kesimleri de bu düşmanlığa ortak olmuş sayarız.

Tekrar hatırlamak gerekirse; bu tür kişilere karşı mücadele; aynı zamanda patriarkal sisteme, kadın cinayetlerine, kadının ekonomik, toplumsal, cinsel, sosyal ve siyasal sömürüsüne karşı verdiğimiz mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Erkek egemenliğine karşı mücadelemize en yakınımızdan başlamazsak, en yakınımızdakilere sesimizi çıkarmaz isek sloganlarımızı havaya savuruyor ve havanda su dövüyoruz demektir.

Bu nedenle kimliğimize, kişiliğimize, cinselliğimize vb. yönelik saldırı kimden gelirse gelsin aynı kararlılık ve öfkeyle karşısında duracağımızı bu vesileyle bir kez daha ilan ediyoruz.

Yeni Demokrat Kadın

Kendini yeniden üreten erkek egemenliğine karşı mücadelemiz sürüyor

dirler.

Selçuk Bulut kadın düşmanı ve düşkündür!

Uzun sayılabilecek bir zamandır örgütlülüğümüzün içinde yer alan İstanbul ve Dersim'de çalışmalarımızın çeşitli düzeyde parçası olan **Selçuk Bulut** isimli unsur, zaaf ve alışkanlıklarını kadın düşmanı kişiliğiyle düşkün ve çürümüş bir aşamaya taşımış, örgütümüzce önce tecrit edilmiş, açıklamalarımıza paralel devrimci, demokrat ve yurtsever zeminde taktığı maskeyle barınma ve kendini var etme "olanağını" yitirmiştir.

Kadın mücadelesinin hedefi durumundaki bu unsurun tecrit ve teşhir edilmesi öncelikliyen tavrımızın kadının ekonomik, cinsel, sosyal ve siyasal sömürüsüne karşı mücadelemizin ayrılmaz bir parçası olduğunun anlaşılması kavranması gerekir.

Bu nedenle bir süredir kurumumuzla ilişkisini sonlandırdığımız Selçuk Bulut isimli unsuru hiçbir şekilde saflarımızda barındırmayacak ve temsil ettiği erkek egemen zihniyeti karşı mücadelemizi aktif bir şekilde sürdüreceğiz. Kamuoyuna duyurumuzdur.

Partizan

Ebru Torun davasına yayın yasağı!

İstanbul: Eşinin kardeşi tarafından öldürülen **Ebru Torun** davasının üçüncü duruşması görüldü. Kartal Anadolu Adliyesi 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan duruşma ertelendi. Davanın öncesinde **Yeni Demokrat Kadınlar**'ın da bileşeni olduğu **Kadın Cinayetlerine Karşı Acil Önlem Grubu** adliye önünde açıklama yaptı. Grup adına konuşan **Handan Özbilgen**, Ebru Torun'un yazdığı mektuplarda ifade ettiklerinin kuşkuyla yer vermeyecek delil niteliğinde olduğunu söyledi.

Özbilgen, mahkemenin kadın beyanını esas alarak delillerin değerlendirilmesini ve katilin "iyi hal durumu, tahrik indirimi" gibi ceza indirimlerine tabi tutularak ödüllendirilmemesini istedi. Açıklamanın ardından davayı takip etmek isteyen kadınlar, duruşma salonuna alınmadı. Mahkeme heyeti, duruşmayı kapalı olarak görme kararı aldı. Heyet, ayrıca davayla ilgili yayının yasağı getirdi.

Kader'in davasının takipçisiyiz!

Sêrt (Siirt)'in Pervari ilçesine bağlı Evrax köyünde 12 yaşında evlendirilen, 13 yaşında anne olan ve 14 yaşında evinde tüfekle katledilen **Kader Erten**'in 5'inci duruşması 24 Eylül günü Siirt Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Mahkeme başkanının duruşmaya gelmemesi nedeniyle karar verilmesi beklenen duruşma 13 Ekim tarihine ertelendi.

Duruşma sonrasında kadın örgütleri "**Özgürlük, örgütlenen kadınlar, özgürleşen kadınlar**" pankartı açarak, ortak bir basın açıklaması yaptı. Berfin Kadın Danışma Merkezi çalışanı sosyolog **Celile Ası** açıklamada "*Bu ülkede kadınlar için, ezilenler için, farklı din ve inançta olanlar için, katledilen ve ölüme sürüklenen LGBTİ bireyler için adalet diyoruz. Bunun için mücadelemizi yükselteceğiz. Yaşamın Kadının Özgür Yaşam ve Kimlik mücadelesi*" diyerek kadın ve LGBTİ cinayetlerine dikkat çekerek açıklamayı sonlandırdı.

Biz de **Yeni Demokrat Kadın** olarak, çocuk yaşta zorla evlendirilip yine çocuk yaşta katledilen **Kader** ve tüm kadınlar için adalet aramaya ve davaların takipçisi olmaya devam edeceğiz. **(Sêrt'ten en bir YDK'lı)**

DOSYA-2

Ezilenlerin tarihine düşülen bir not: **ROJAVA!**

Rojava'da ikinci günümüze uyanıyoruz. Bildiğimiz kadarıyla da olsa Kürtçe konuşmaya o kadar şartlandırmışız ki ilk cümlemizin "Günaydın" yerine "Rojbaş" olmasına hem şaşırıyor hem seviyoruz. Damda, yıldızların altında rahat bir uykudan sonra zahterin başköşede yer aldığı kahvaltı günün en güzel kısımlarından. Ancak çok zamanımız yok, bir an önce Qamişlo'ya gitmemiz gerekiyor. Röportaj yapmak için görüşeceğimiz tüm kurumlar orada. Bize Türkçe tercüme konusunda Hızır gibi yetişen Zelal arkadaş ile kahvaltıdan sonra vedalaşıyoruz.

Sokağa çıkıyoruz, biraz yürüyeceğimizi belirtiyor bir arkadaş. Bizi mümkün mertebe yürütmemeye çalışıyorlar; misafirperverlik göstermek için muhtemelen ancak biz zamanımız olduğu müddetçe yürümek istiyoruz. Rojava'nın gizi sokaklarında saklı çünkü.

Sokakları geçiyoruz, her köşe başında şehitlerin fotoğrafları asılı. Semt pazarının önünden geçerken, merak ediyoruz ticaretin nasıl işlediğini Rojava'da. Bugün zaten ziyaret etmeyi planladığımız belediye, bu sorularımız için en doğru adreslerden biri. Bu nedenle merakımızı gidermek için Qamişlo Belediyesi'ne gitmeyi bekliyoruz.

Birleşik Bağımsız Ajans'a götürüyor bizi bir arkadaş. Bu ajans, bir meslek odası gibi çalışıyor. Rojava'da yayın yapan basın kuruluşlarının çalışmalarını düzenliyor, ihtiyaçları oranında yardımcı oluyor. Ayrıca ajans, Rojava dışından gelen basın çalışanlarını karşılıyor, programlarını öğrenerek onlar için randevu alıyor ve tercüme sorunlarını gideriyor. Rojava sınırından geçerken bize verilen çalışma belgesi de bahsettiğimiz ajans düzenlemişti zaten. Anladığımız kadarıyla biz Rojava'dan ayrılana kadar bizimle bu ajans ilgilecek.

Varıyoruz ajansa, kapısında asayiş bekliyor. Giriyoruz içeri, Kemal isimli biriyle tanıştırtıyorlar bizi. Heval Kemal, 20 yıl Türkiye hapishanelerinde tutsak kalmış. "Gezmediğim il, hapishane kaldı" diyor. Türkçe'yi de orada öğrenmiş. Planımızı soruyor, anlatıyoruz. "Yetiştiririz, merak etmeyin. Biz siz buradan ayrılana kadar eşlik edeceğiz" diyor.

Ambargoya rağmen, inatla inşa edilen belediye

İlk olarak Qamişlo Belediyesi'ne gidiyoruz. Belediye kapısında oldukça sıkı bir asayiş var. Birçok yerde olan güvenlikten daha yoğun olduğunu görünce sebebini soruyoruz. Anlatıyorlar; Rojava tarihinde dönüm noktası oluşturan 12 Mart 2004 tarihindeki serhildanların yıl dönümünde Qamişlo Belediyesi'ne yönelik büyük çaplı bir saldırı düzenlenmiş. IŞİD tarafından düzenlenen bu saldırı sonucunda 10 kişi yaşamını yitirmiş. Aralarında belediye, basın çalışanlarının olduğu kişiler toprağa verilirken, güvenlik özellikle artırılmaya karar verilmiş.

Belediye Eşbaşkanı **Muaz Ebdilkerim** ile görüşüyoruz. Belediye çalışmalarına dair yaptığımız sohbette ilk olarak Suriye'de yıllardır Araplaştırılma çalışılan ve kendi dilinden uzaklaşmış olan Kürt halkı için Kürtçe eğitim verildiğini belirtiyor. Anladığımız kadarıyla belediyenin en çok önemsendiği işlerden biri eğitim. Belediye işleri kapsamındaki işlerle ilgili konuştuğumuzda ise ambargodan bahsediyor. İmkanlarının oldukça kısıtlı olmasından dolayı, aslında istedikleri gibi çalışamadıklarını da ekliyor. Gönüllülük temelinde çalışan halkın ayağa diktiği belediye, söylenene göre en zor günleri geride bırakmış. Çok daha büyük gıda, teknik eksiklikleri ile mücadele sonucunda bu günlere geldiklerini belirtiyorlar. "Ambargo kalkmazsa?" diyoruz, "Şimdiye kadar ambargo ile yaşadık, bundan sonra da kendi başımızın çaresine bakabiliriz" diyorlar.

Eşbaşkan, bizi temizlik alanından sorumlu **Garebet Manok**'un yanına götürüyor. Ermeni olan Manok, oldukça güler-yüzlü. Ermeni olduğunu özellikle belirtiyoruz, çünkü Rojava, Kürt ulusunun dışındaki ulus ve milliyetlerden halkı devrim yönetiminin bir parçası haline getirmekte kararlı.

Muhatabımı yakalamışken soruyoruz, Rojava sokaklarında hiç karşılaşmadığımız çöp bidonlarını. Gülüyor, Suriye'de çöp konteynırı gibi bir kültürün olmadığını ancak Rojava'nın bu duruma müdahale edeceğini belirtiyor.

Belediye, çok sayıda konteynır edinmiş, sokaklara yerleştirmeye başlamış.

Ermeniler politikaya uzak

Ermeni halkının sürece katılımını merak ediyoruz. Ermenice okulların ve ibadet alanlarının Rojava'dan önce de var olduğunu belirtiyor. Ancak Ermeni halkının burada da siyasete uzak olduğunu, kurumsal alanlarda kendini var etmediğini belirtiyor. Sebebini ise; Suriye rejiminin, Ermeni halkının politiklaşmasının önünde engel oluşturduğunu ve bu nedenle Ermenilerin devletle karşı karşıya gelmekten de çekindiğini aktarıyor. Bu konuda bir çalışmaları varmış ancak henüz yeni olduğu için ayrıntılarını paylaşmıyorlar bizimle. Bu çalışmalar ile Ermenilerin kamusal alanda, kanton yönetimlerinde yer almalarını hedefliyorlar. Özellikle Türkiye'deki Ermenilerin durumu, tutumu ve Hrant Dink'in öldürülmesinden sonraki pozisyonu üzerine devam ediyor sohbetimiz.

Nasır Ali geliyor sonra bulunduğu odaya. Belediye yönetiminde, teknik (elektrik) alandan sorumlu. Özellikle elektrik problemi yaşayan Rojava'da bu alanda çalışmak oldukça zor. Malzeme sorununu nasıl aştıklarını sorunca kahkaha atıyor; "Aşamıyoruz ki, bir malzemedan aldığımız parçayı diğerine takıyoruz" diyor. Jeneratör kullanımını yaygınlaştırmak ve bu konudaki teknik problemleri çözmeye çalışmak bu konuda en ağırlık verdikleri çalışma.

"Üretime başladık, fiyatları düzenliyoruz"

Bizi İaşe Genel İdaresi'ne götürüyor Eşbaşkan. **Arın Şexo** karşıyor bizi. Çalışma alanlarını soruyoruz, şehrin gıda kapsamına giren tüm işlerinden sorumlu olduklarını belirtiyor. Ambargodan başlıyoruz sohbet. Bu uygulamanın kendilerini oldukça zorladığından bahsediyor. Ambargoya rağmen Rojava dışından ve içinden tüccarlarla alışverişlerinin olduğundan bahsediyor. Özellikle bu tüccarların fiyatları oldukça yüksek tutmaya çalıştığından, bu nedenle zorlandıklarından, ancak bu fiyatları pazara uygun hale getirmek için çalıştıklarını anlatıyor. Bu tüccarlar, anladığımız kadarıyla feodal güçler.

Rojava'da devrimsel süreç başlangıcında ve sonrasında yaşayabilmeye ve zenginliklerini sürdürebilmeye devam eden tüccarlar ile mücadele alanı, ürün fiyatlarına kota uygulanmaya çalışılması ve ellerinde stok yapan tüccarların mallarına el konması.

Fiyat düzenlemesi için de pazar ve esnaf için fiyat etiketleri hazırlanmış. Ne kadar başarabildiklerini sordüğümüzda ise hala çok

eksiklerinin olduğunu dile getiriyor Arın.

Üretimin ne durumda olduğunu anlamak için sorularımızla yönlendirdiğimiz sohbette "Sebze ve meyve üretimi var, bundan dolayı fiyatları biraz olsun düşürebildik. Üç senedir, halkın ekim yapması için çalışıyoruz. Çalışmalarımız etkisini göstermeye başladı. Halk, öncelikli olarak kendi ihtiyaçlarını karşılıyor, artanı pazarda satabiliyor" diyor.

Yine tüccarlar aracılığıyla bozulmuş gıda satışlarına karşı denetimler yapılıyor. Bu denetimi, belediyenin zabıta birimleri yapıyor. Kasaplardaki etlerin adeta sokakta tutulduğu yönündeki gözlemlerimizi aktardığımızda ise küçük esnafı denetim altına henüz alamadıklarını ancak daha büyük işletmelerde Sağlık Bakanlığı ile koordineli çalıştıklarını belirtiyor.

"Zor kullanmıyoruz, otorite kurmuyoruz"

Belediye ziyaretimizi, son olarak zabıta birimine yaptığımız ziyaret ile bitiriyoruz. Bu birimden **Hızan Ahmet** ve **Ciwan Baxıstane** ile görüşüyoruz. Daha çok Ciwan anlatıyor çalışmaları. Esnaf ile ilk başlarda zorluklar yaşadıklarını belirtiyor. Suriye rejiminin esnafa yaklaşımı oldukça kötü olduğu için, Rojava sürecinde de esnafın önyargısıyla karşılaştıklarını ekliyor. "Ancak onlar da bizi tanıdı, zor kullanmıyoruz. Bu nedenle bizim dost olduğumuzu anladılar. Herkes zabıta'yı kabul ediyor, onlar da zorluk çıkartmıyorlar".

Çalışmalarına ilk olarak, pazarı denetleyerek başlıyor zabıta. Özellikle kimin tezgahı nerede yer alacak, belirlenmiş. Bu sayede, daha önceki süreçte büyük krizlere yol açan anarşiyi ortadan kaldırdıklarını belirtiyor.

Seyyar satıcıların da satış yapmalarının önünde engel olmadıklarını belirten Ciwan; onlar için alanlar açmayı planladıklarını, bu sayede satıcıların da rahat satış yapabileceklerini söylüyor.

Özellikle kadın zabıta görevlisi Hızan Ahmet ile sohbet etmek istediğimizi belirterek; kadın olarak nasıl zorluklarla karşılaştıklarını soruyoruz. Üç kişi olduklarını, bir sorunla karşılaşmadıklarını belirtiyor: "Biz de üslup konusunda dikkat ediyoruz, otorite kurmuyoruz, onlardan biri gibi davranıyoruz". Kadın oldukları için ekstra bir sorunla karşılaşmadıklarını belirten Hızan; bunun sebebini, hareketin kadınlara yaklaşımı ve Rojava Devrimi'nde kadınların edindiği konum ve mücadele olduğunu ekliyor.

Belediye Eşbaşkanı eşliğinde, hemen her köşesinde şehitlerin fotoğraflarının asılı olduğu çiçekler bulunan odaları gezdikten sonra vedalaşıp ayrılıyor. Asayaşe de selam verdikten sonra, röportajlarımızı yapmak üzere yoğun bir güne başlıyoruz.

YPJ: "Bütün kadınlar, silaha su ve ekmek kadar ihtiyaç duyuyor"

Rojava/Cizîre Kantonu: IŞİD denilen, vahşet saçan örgüte karşı savaşan; iradeli ve cesur yürekleriyle dünyada destan yazan savaşçı YPJ'li kadınlar onlar. Beş bin yıllık erkek egemen sisteme karşı direnen, yok sayılan, görülme-yen emeğine karşı ve halkın çıkarları için ellerine silah alan kahraman kadınlar.

Kadının gücünü ve kararlılığı dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Rojava'da da savaşan ve direnen kadınlarda, YPJ'de somutlanıyor. Onların cesur ve savaşma istediğinden emin durma hali tüm dünyaya mesaj oluyor.

"Bir kadının erkekle tam anlamıyla eşit olabileceğine inanmazdım o zamana kadar. Örneğin; ailede eşitlik anlayışı yoktu, erkek her zaman egemen sayılırdı ve ben o zamanlar bunu hayatın normal bir parçası olarak değerlendirdiyordum, meşru görüyordum. Burada gerçek anlamda bir eşitlik ve özgürlük anlayışı var. Erkek egemenliğinin hayatın doğal bir uzantısı olmadığını tam tersine hayatın doğasına bir müdahale olduğunu YPJ saflarında kavradım ve bu bende müthiş bir özgürlük tutkusu yarattı" diyerek özetliyor YPJ'yi, bir kadın savaşçı.

Özgür Gelecek muhabirleri olarak savaşçı kadınlarla, YPJ Zin Taburu Komutanı **Zin Wan** ve Birlik Komutanı **Faşaşin Gabar** ile yaptığımız söyleşiyle sizlerle paylaşıyoruz.

ÖG: YPJ nasıl bir örgütlenmedir, nasıl oluştu?

Zin Wan: YPJ aniden ortaya çıkan bir zemin üzerinden kendini örgütleyen bir harekettir. Genel bir kadın mücadelesi olarak baktığımızda kadın mücadelemizi köksüz ele almıyoruz. Eğer köksüz ele alırsak tarihte mücadele eden, sisteme, erkek egemen sisteme karşı mücadele etmiş kadınlara haksızlık yapmış oluyoruz. Onun için kadın mücadelemi-

zin tarihsel bir gelişimi vardır. Anaerkil toplumdan bugünlere gelindi.

Tarih, erkek egemen bir tarih olduğu için kadının ismi geçmez ama gerçek tarihe indiğimizde yüzlerce kadının mücadele etmiş olduğunu görürüz ve kadın mücadelesi böylece bugünlere kadar gelmiştir. Bu nedenle, YPJ'nin kökünü tarihe dayandırıyoruz. YPJ, 4 Nisan 2013 tarihinde Rojava somutunda ya da Suriye somutunda gerçekleşen bir harekettir.

- Kuruluş amacı tam olarak nedir?

- Önceden Rojava'da bir halk devrimi gerçekleşti, YPJ de o zemin üzerine gelişti. Eğer bir kadının savunma ve askeri gücü olmasa, o kadın ne ideolojik ne sosyal haklarına sahip çıkabilir. Rojava'da bir genel savunma gücü zaten vardı ama kadının da savunma gücüne ihtiyaç duyuldu. Bundan dolayı YPJ kuruldu. Bundan dolayı, burada var olan potansiyeli bir kadın ordusuna aktarmak gerekiyordu, YPJ de bunu esas alarak kuruldu.

YPJ'yi YPJ yapan belli bir potansiyel vardı. YPJ kurulduğundan beri direkt bir savaş içerisindeydi. YPJ toplum içerisinde nasıl örgütleyecek gibi tartışmalara çok zaman ayırmadı, güçlü bir şekilde savaşa girdi. Savaşla beraber kendi sistemini de yarattı. YPJ sadece bir ordu değildir. Biz YPJ'liler, aynı zamanda toplumu, düşmanın bütün yaklaşımına karşı da korumak zorundayız; kendimizi böyle görüyoruz.

- Gelişim süreci nasıl ilerledi?

- Sıcak savaş sayesinde taburlar, eğitim alanları kurularak kendi sistemini gerçekleştirdi.

YPJ'ye bağlı akademilerde ideolojik, siyasi ve sosyal eğitimler veriyoruz. Hepimiz yerelden katılan güçleriz, çok köklü bir eğitimimiz yok. Hem siyasi hem askeri alanda savaş sayesinde kendi-

mizi geliştirdik. Bir kadın ideolojik/ siyasi anlamda bir şey kazanmamışsa savaşta da zorlanır. Burada yerelden kadınlar, sistemin güvenmediği kadın, eline silah alamaz dediği kadın sisteme başkaldırdı. Sistem de gördü; tüm kadınlar bu savaşta yer aldı, düşmana karşı savaştı. Birçok arkadaşımız şehit düştü ama bu bizim vazgeçmemize neden olmadı. Erkek egemen zihniyete karşı, çetelere karşı savaşmaya devam ettik.

- Suriye'de kadınları hedefleyen TV programları var, gün boyu kendi kültürleri dışında bir kültür bombardımanına maruz kalıyor. Sonuç olarak asimilasyon gerçekleşiyor. YPJ savaşçılarında bu konularda nasıl gözlemler yapıyor?

- Kürdistan tarihine baktığımız zaman hep yakınımızda olan bütün kültürlerle özentilik durumu oldu. Bugün Kürtlerde oluşan bu özenti Kürt dilinin ve Kürt kültürünün sürekli aşağılanılmasıyla bağlantılıdır. Yıllardır kulağına birleri bunu fısıldamaya çalışır. "Sen yoksun, kültürün, tarihin, geçmişin yok" diye aşağılanan, kendi gerçekliğinden uzak tutulmaya çalışılan; kendi özünden, toplumsal ve tarihsel gerçekliğinden uzaklaştırılmaya çalışılan bir toplum var. Kürtler bu psikolojiyle yaşadığı, sömürüldüğü için güçlü olmak adına belki de özindikleri kültürlerden biri olmak lazım diye düşünabiliyor.

TV'yle savaş, özel savaşın alanıdır. Bir dizinin dahi, yayınlanırken toplumu kendi özünden çıkarma gibi etkisi oluyor. Kadınlarda da erkeklerde de bu özentiye görebiliyoruz. Savaşçılar o kadar çok kendi gerçekliğinden uzaklaştırılmış ki, bunu bir şekilde eğitim yoluyla kırmaya çalışıyoruz.

Biz milliyetçi duygularla eğitmiyoruz. Türk halkının da Arap halkının da dili vardır ama bizim de vardır. Eğiterek Kürt tarihini ve dilinin öğretmekle aşmaya çalışıyoruz.

- Burada biraz da YPJ'nin rolü üzerine durmak istiyoruz. YPJ'nin direnişi çok ses getirdi. Bu konuda neler söylemek istersiniz? Bu nasıl başarıldı?

- Bu soruyu savaş alanındaki tesiri ve toplumsal anlamdaki tesiri olarak iki yönlü ele almak gerekir. Demokratik,

eşit ve ahlaki-politik bir toplumun inşasında kadının öncü bir rolü var. Çünkü toplumsallığın yaratıcısı kadındır. Toplumun ana kurucu unsurudur. Kadının doğurganlığının ve yurtseverliğinin rolü toplumda çokça olmuştur. Kobanê özgürlüğünde düşündüğümüzde feodalizmin etkisinin çok olduğunu söyleyebiliriz. YPJ'yi kurduğumuz ilk zamanlar çok sıkıntı yaşadık. Ama kurulduktan sonra da kadınların en çok katıldığı kent, Kobanê oldu. İrade olabileceğini gördü Kobanê kadını.

- Ne gibi zorluklar yaşadınız? Biraz açabilir misiniz?

- Aileler zorluk çıkardı. Bu bölgede hala feodalizmin tesiri olduğunu söyledik. Mesela Kobanê'de hala kadın için "eksik" kavramı kullanılıyordu. Bu da bu toplumun kadın üzerindeki baskısının bir tezahürü. Kadını hala çocuk yapma aracı ve evin işlerini gören basit bir insan olarak görme anlayışı var. Ama Önder Apo'nun dediği "Düşmenin en çok gerçekleştiği yerde en büyük çıkışlar gerçekleşir" sözü burada bir kez daha ispatlandı. Mesela küçük yaşta evlendirme, beşik kertmelisi, yaşça büyük erkeklerle evlendirme bunların hepsi var. Bazı savaşçılarımızın hikâyelerini dinlediğimde çok şaşırıyorum.

21. yüzyılda hala kadınların okuma-yazma oranı çok düşük. Fakat Rojava Devrimi başladığında en çok kadın katılımı burada oldu. Bunun etkisi de çok oldu. Birçok arkadaşımız IŞİD'in eline düşmemek için bombalarını bedenlerinde patlattı. Bu sözünü ettiklerim 3-4 aylık savaşçılar. IŞİD karşısında savaşmanın herhangi bir güç karşısında savaşmak olmadığını biliyor. Çünkü IŞİD'in zihniyeti kölelik döneminin zihniyetidir. Kadını insan olarak görme yok bir kere. Hatta kadınlar tarafından öldürüldüklerinde cennete gitmeyeceklerine inanıyorlar. Mesela geçen seneki çatışmalarda bazı arkadaşlarımız fazla kayıp vermeyelim diye öndeki mevzilerde kalmayalım şeklinde bir öneri sunmuşlardı. Ama kadınlar olarak gidip ön cepheye çıktık. Erkek arkadaşlar gururlarına yediremeyip gelip mevzilere girdiler.

Yani diyebilirim ki; kadınların bastırılmışlığı burada çok fedai bir ruh çıkardı ortaya. Savaşçı bir kadın profili çıkıyor ortaya. Düşmanla savaşmada bir sorunumuz yok. Tek sorun bazen çok fazla gözü kara düşmanın üzerine gitmemiz. Örneğin; Kendalê savaşında 3-4 aylık olan bir arkadaşımız yerler çamurlu olduğu için ayakkabılarını çıkararak hücum ediyor. Bu yazılmamış bir destan. Son keleşin ateşe doğru gitmesi gibi bir şey. Çünkü bir defa özgürlüğün tadını almışlar. Yani YPJ'de kadınlar özgürlüğün tadını aldı. Nasıl özgürleşeceğini biliyor. Bu ruh çevresini de çok fazla etkiliyor.

Örneğin çoğu kimse "niye kadınlar gidiyor da biz gitmiyoruz" diyor.

“Şengal’de YPJ örgütlenmiş olsaydı, kadınlar tecavüze uğramazdı”

- Şengal’de kadınların yaşadıklarını biliyoruz. Siz oraya savunmak için gittiğinizde, kadınların size yaklaşımı nasıldı, gözlemlerinizi neler?

- Şengal’in yaşadığını bizler de yaşayabiliydik. Bugün Şengal’de kadın örgütü olsaydı, 1500 kadın kaçırılmazdı, getirip pazarlarda satılmazlardı. İslamiyet döneminde kadınları cariye olarak kullanmışlardı. IŞİD’in kadınlara yapmak istedikleri, dayattığı bakış açısı bu düzlemde. Şengal’de kadınlar, bu zihniyetten dolayı öldürüldü, tecavüze uğradı. YPJ olarak Şengal’e müdahale edildi ama geç kalındı.

YPJ’nin daha güçlü bir yapı olabilmek için sürekli kendini yenileme, ileri ki süreçte bütün kadınları nasıl kapsayacağına dair düşünceleri de vardır. Sistemde olması gereken tüm birimlere göre hazırlanıyoruz. YPJ aktif olarak her yerde yer alacaktır.

Biz beş bin yıllık erkek egemen zihniyetten, ailenin kurusallaşmasından bahsediyoruz. Kadınlar üzerinde ne kadar etkili olduğu görebiliyoruz, burada da o yaklaşımlar var. Cepheden inmeyen, savaşan kadına güven duyulabilir ama bir yandan da kadını tam olarak güç görmeyen zihniyette, baskı oluşturan sorunlar da var; YPJ bunlarla da savaşıyor. Amacımız; sadece kadınlar için savaş değil, asıl/temel sorunlarını da çözmektir. Burada çalışan bütün kadınlara silah eğitimi, kendini koruma eğitimleri veriyoruz. Bir çocuk annesi de buraya gelip eğitim almak istiyor; çünkü artık Kürt kadını savunmasız, bütün saldırılara açık olduğunun bilincinde. Savunmanın, bilincin olduğu yerde

saldırıları olamaz; o yüzden bütün kadınlar silah eğitimine su ve ekmeğe gibi ihtiyaç duyuyor.

- YPJ’nin sömürüye maruz kalan kadınlara söylemek istediği bir şey varmı?

- Toplum savunmasız kaldığı yerde müdahaleye açık kaldı ve müdahale edildi. Toplum için ilk yaşam kültürü oluşturan kadınlar saldırıya maruz kaldığında doğada, insanlıkta, tarihte saldırılara maruz kaldı. Biz bunu böyle yorumluyoruz. Erkek egemen zihniyetin kadın karşısında verdiği savaşta kadın köleleştikten sonra toplum köleleşti.

Savunmasız kadın her zaman bütün saldırılara maruz kalacaktır. Biz bütün kadınlara “hepiniz gelin elinize silah alın” demiyoruz. Keşke bütün kadınlar o bilinçte olsa da silahlansa, kendi hakını koruyabilse. Ama bilinçlenme illa silahla olacak bir şey değildir. Bütün kadınlara sesleniyoruz; bütün kadınlar örgütlenmeli kendi örgütünü oluşturabilmeli. Kendi özünü, gücünü savunabilmeleri için kadınların örgütlenmeleri gerekiyor. Kadının kadından başka dostu yoktur. Biz silahı öldürmek için almıyoruz, kendi savunmamızı yapmak kendimizi, toplumumuzu savunmak için alıyoruz.

“Amacımız, kadınların kendilerini savunmak için savaşmayı öğrenmesidir”

- Rojava’da devriminin mimarı kadın savaşçılardır. Bir kadın savaşçı olarak düşmana doğru giderken neler hissediyorsunuz, bunları kelimelere dökübilir misin?

Faraşın Gabar: Yoldaşlarımızın şahadetlerinden sonra düşmana karşı duyduğumuz kin ve öfke daha da güç

veriyor içimize... Düşmanı hangi tarz ve taktiklerle yeneceğimizin çalışmalarını yapıyoruz. Çoğunlukla gerilla taktiklerini kullanarak savaşıyoruz.

Zafere ulaşmanın en güçlü nedeni yoldaşlık bağlarıdır. Onurluca gittiğin bir yolda hiç tereddüt etmiyorsun, çünkü şahadete ulaşırsan arkada sağlam bir halk ve yoldaşların var. Bir şehit yoldaşımızın kanını asla yerde bırakmayacağız sözünü vererek ilerliyoruz. Rojava’da kadın öncülüğünün her alanda yeri var.

- Bir kadın olarak nasıl bir etkin rol aldın? Neler yaşadın?

- Ben nasıl durabilirim diye sordum kendime. Bir kadın olarak benim de bu devrimde yer almam gerekiyordu.

Amaç ediniyorsun savaşmayı, bir duruş olarak etrafındakileri etkileme durumunda oluyorsun. Her şey sadece savaş alanlarında yaşanıp bitmiyor, bir kadın olarak yaşam içerisinde öncü olabilmek ve yön verebilmek de çok önemli.

- YPJ hakkında bilgi verebilir misin? Ne zaman ve nasıl kuruldu?

- YPJ kadın savunma birlikleri olarak adlandırılıyor. Devrimin ilk zamanlarında her şey gizliydi, kadınların yer aldığı bilinmiyordu. Sonra YPJ birlikleri ilan edildi. YPJ sadece “git gel, yerine otur” anlayışıyla hareket eden bir askeri yapılanma değil, kadınların bulunduğu mevzilerde kendini savunma gücüdür. İrade, güç ve özgüven... Bizi bir nevi tek başımıza ayakta tutan bunlardır. Bu eğitimlerle kadınlar burada değişime uğruyor ve devrimci oluyorlar.

- YPJ’de eğitim nasıl oluyor? Çok katılım oluyor bu katılımları nasıl düzenliyorsunuz? Yerelden katılan kadınlarla olumlu/olumsuz ne gibi du-

rumlarla karşılaşıyorsunuz? Suriye’de kadının bağları sistemle ve aile ile çok güçlü, nasıl bir çözüm yolu buluyorsunuz?

- Her bir alanımız eyalet olarak sistematize edildi. Cizire Kantonu’nda 4 eyalet var ve bu eyaletlerde alanlar var. Bu alanlara katılan YPJ üyelerine yeni savaşçı eğitim devrelerimiz var ve ayda bir bu eğitim devrelerini tamamlıyorlar ve taburlara geçiyorlar. YPJ merkezleri var, bu merkezleri ailelerin ziyaretleri ve katılım çalışmaları için kullanıyoruz. Tabur sistemlerinde ise askeri, ideolojik eğitim görüyorlar.

Rojava’daki YPJ üyelerimizde katılım konuları irade istiyor. Sistem içerisinde oldukları için aileden ve sistemden kopamama gibi sorunlarla karşılaşıyoruz. Meseleyi çözebilmek için bu eğitimler yetmediği zaman daha farklı alanlarda akademi eğitimleri oluyor. Aile ve sistemi tahlil etmeleri için de eğitim çalışmaları oluyor.

Devrime ilerledikçe, birçok aile çocuklarını devrimde yer alsınlar diye partiye veriyor. Kimse kendisi için burada değil, bir halkı savunuyoruz. Bugün Rojava yarın başka bir yer olabilir. Bunun için her türlü hazırlık içinde olmalıyız gerekir. Biz sadece Rojava’yla sınırlı değiliz.

- Zulme uğrayan tüm diğer kadınlara bir mesaj verecek olursanız, neler söylemek isterdiniz?

- Her şey savaşmak değil gerçekten ama her bir kadına diyebileceğimiz; irade, özgüven ve güçtür. Her gün haberlerde görüyoruz yüzlerce kadın katlediliyor, tecavüz ediliyor ve şiddet görüyor. Artık buna dur demeliyiz, her bir kadının bu devrime adım atmasını diliyoruz.

“Toplum üzerinde değil, topluma yayılmış bir parti PYD”

Adeta tırnaklarla kazınarak kurulmuştu PYD. Gizli, küçük grupları bir araya getirerek, Suriye’deki savaş ortamında atılım yaparak göğüsleyicisi oldu adeta devrimin. Rojava’da konuştuğumuz kişilerin, örgütlü olduğunu özellikle, göğsünü gererek söylediği bir parti PYD.

PYD, Rojava’da hala faaliyetini sürdüren diğer partiler, Rojava dışında ise birçok parti ve DKÖ ile sıkı iletişim kurmaya çalışıyor. Devrimin inşasında en

ağır yükü omuzlayanlardan biri. Bu nedenle Rojava’yı anlayabilmek, en azından bugüne nasıl geldiği konusunda fikir sahibi olabilmek için görüşülmezse olmaz bir yerde duruyor. Dolayısıyla biz, hem şimdiye kadar olan süreci, hem de tüm dünyanın Rojava üzerindeki politik tutumunu değerlendirmek için PYD’nin yolunu tuttuk. Randevumuzu alıp vardık kapısına. Oldukça sıcak karşıladılar bizi.

Röportajdan önce PYD gençliğinin bizle sohbet etmek istediğini söylediler. Heyecanlandık tabii, her şehirden bir temsilci vardı karşımızda. Bize sorularının olduğunu söylediklerinde, heyecanımızı belirttik. Ava giderken avlandık adeta. Türkiye’yi, Türkiye’deki gençliği ve en çok da buradaki devrimci örgütleri anlatmamızı istediler. Ayrıca yaygın çizgimizi sorarak süreç karşısındaki politik yaklaşımımızı da öğrenmek istediklerini özellikle belirttiler.

Sohbet bu şekilde ilerlerken, “O zaman orada da devrim çok uzakta değil” diye bir yorumda bulundular. Bu yorum oldukça etkiledi bizi, çünkü Rojava hiç beklenmedik bir zamanda yapmıştı atılımını. Güven verdi bize yaptığımız sohbet ve çok zamanımız kalmadığını belirterek ayrılmak zorunda kaldık yollarından.

PYD yürütmesinden iki yönetici bekliyordu bizi, hazır olduklarını belirtmişlerdi. Biz de çok bekletmeden röportajımıza başladık. Sürece dair, IŞİD ile yaşanan savaşa dair ve dünyanın Rojava’ya karşı tutumu üzerine bir söyleşi gerçekleştirdik. PYD ile yaptığımız söyleşiyi, sizlerle de paylaşıyoruz.

- PYD’nin örgütlenme sürecini bize aktarabilir misiniz? Evvelinin olduğunu biliyoruz ama atılımı nerede başladı?

Bêşîra Derwîş: 2003 yılında kuruldu. PYD, sezaryenle doğan bir partidir diyebiliriz. Tasfiyeci bir hareketin olduğu dönemde örgütlenmeyi başardı. PYD’nin ilk kurucu grubu **Şehit Şilan, Şehit Fuat, Şehit Dijwar, Şehit Zekerî** kuruluş çalışmalarını yaparken Mûsul’da katledildiler. Bir suikast sonucu şehit düşen yoldaşlarımız, parti içerisinde yer alan ve Suriye, Irak Devletleri ile bağlantıları olan tasfiyeci ve ihanetçi bir grup tarafından öldürülmüşlerdi. Arkadaşlarımızın şahadetinden sonra mücadelemiz devam etti ve bir yıl sonra 12 Mart 2004’te Qamişlo Serhildanı gerçekleşti.

- Qamişlo Serhildanı süresince bu eylemlere önderlik edebildiniz mi? Kitle ile politik bağınız ne durumdaydı?

- O dönemde partimiz PYD henüz yeni kurulmuştu. Bu serhildanlara aktif bir şekilde katıldık, burada birçok yoldaşımız, militanımız tutsak düştü. Mesela bu tutsaklardan biri ve hareketimizin kurucularından olan **Hüseyin Balûcû**, zin-

danda gördüğü işkenceler sonucu şehit düştü. Daha sonra Kobanê'den **Mamoste Osman** isimli yoldaşımız da işkencede öldürüldü. Bombalı saldırılarda şehit düşen yoldaşlarımız olduğu gibi tutsak düşenler de uzun yıllar hapisanede tutuldular. Yine 2004 yılında yakalanan **Nazire** isimli bir yoldaşımız, devlet tarafından kaybedildiği için hala kendisine ulaşamıyoruz. Akıbetini hala bilmiyoruz. Ancak daha sonra bizim de çabalarımız sonucu tutsak arkadaşlarımızı hapisaneden çıkarabildik.

Suriye rejimi tarafından, kuruluşumuzdan bu yana birçok arkadaşımız yakalandı, şehit düşürüldü. Bu coğrafyada kurulduğundan bu yana bu kadar saldırı ile karşılaşan tek parti PYD'dir.

2011 yılında Suriye olayları başladığında da biz de parti olarak, değişen duruma göre kendimizi yeniden gözden geçirme ve şekillendirme kararı aldık. Bu gündeme uygun yeni adımlar atmamız gerekiyordu.

16.06.2012'de partimizin 5. Kongresi'ni gerçekleştirdik. Bu kongre sonucu 21 kişilik bir parti meclisi oluşturduk. Daha sonra da her şehirde alt kongreler örgütlendi.

- Bu tarihe kadar örgütlenmeyi gizli mi yapıyordunuz?

- PYD'nin belli başlı kadroları devlet tarafından tanınıyordu, zaten bu nedenden dolayı yakalanıyorlardı. Fakat tüm çalışmalarımız gizliydi.

PYD halk tarafından tanınıp biliniyordu. PYD, tüm partiler içinde en geniş kitle tabanına sahip, halkın içine en çok yayılabilmiş partiydi.

- Diğer partilerden esas olarak farkınız ya da avantajınız neydi?

- Bizim diğer siyasi partilerden farkımız şuydu: biz toplumun üzerinde değil, topluma yayılmış bir partiydik.

- PYD'nin gelişim sürecine devam edelim...

- Partimizin 5. Kongresi'nde % 40 kadın (cins) kotası koyuldu. Bir de ilk kez Rojava'da "eşbaşkanlık sistemi"ni uyguladık. Yürütme komitesi ve diğer organlarda kotayı başarılı uygulayabildik, yeterli kadın sayısına ulaştık. Sadece Cizîre Kantonu'nda 4 kadın yürütmeye yer almaktadır. Diğer kantonlarda (Kobanê ve Êfrîn) da durum aynıdır. Demokratik Özerklik projesi, bu kongrede kabul edildi. Kongreden sonra kadın kongreleri örgütlendik. "PYD Kadınları Kongresi" adıyla yapılan bu çalışmaların ardından gençlik kongreleri örgütlendi.

- Günümüzde devrimin hangi sorumluluk alanlarında çalışmalar yapıyorsunuz?

- Bizim Rojava içinde ve dışında siyasi çalışmalarımız var ancak bilhassa içeride yoğunlaşıyoruz. Rojava'da yaşayan tüm etnik grupları bu özerklik projesine dahil edebilmek için temasa geçip örgütlemeye çalışıyoruz. Hatta bu yaklaşımımızdan dolayı bu sürece diğer partilerden de katılımlar olmasını ve sahiplenmelerini sağladık.

Bizim içimizde sadece Kürtler yok, Araplar, Sünniler, Süryaniler, Ermeniler var. Zaten partimizin adı da Demokratik Birlik Partisi (PYD). İsimlendirmelerimizde ve kavramlarımızda Kürt kavramını bu nedenle özellikle kullanmıyoruz. Biz bu toplarlarda yaşayan bütün halklarla beraber bu süreci ölüyoruz. Baas Rejimi'nin yerleştirmeye çalıştığı milliyetçi dar ufku parti olarak aştık.

Suriye'nin muhalif grubu "Suriye Demokratik Değişim Koordinasyonu" ile ilişkilerimiz var. Bu koordinasyonun içinde birçok parti, şahıs ve grup var olduğu gibi biz de içindeyiz. Suriye'deki durumdan ötürü birçok parti zaten iltica etti, merkezlerini başka şehirlere (İstanbul, Hannover, vb.) taşıdı. Ancak biz parti olarak, "Suriye Demokratik Değişim Koordinasyonu" olarak burada kalarak mücadelemize devam ettik. Biz 3. çizgiyi seçerek, ne muhaliflerle birlikte ne de rejimle birlikte hareket ettik. Biz daha çok "barışçıl" yöntemi seçtik fakat üzerimize gelindiği takdirde karşılığını vereceğimizi belirterek kendimizi koruma hakkını da saklı tuttuk.

Dışarıyla ilişkilerimiz var. Görüşmelerimiz oluyor. En son Türkiye'de Demokratik Kürt Konferansı adı altında bir çalışmaya katıldık ve birçok örgütle temasa geçtik. Aynı zamanda İstanbul'da kalan muhalif gruplarla da irtibata geçtik. Bizim görüşmelerimizde temel mesajımız şuydu; Suriye sorunu ancak Suriye'de çözülür. Hewler ya da İstanbul'da çözülemez.

Yaptığımız çalışmaları bir anlaşma belgesi ile imza altına aldık. Burada bulunan gruplar ve partilerle Asuriler, Süryaniler, Kürtler, Araplar ve diğer kesimlerle imzaladığımız bu belge ile Rojava resmi olarak bir belge ile kayıt altına alındı. Daha öncesinde bu bölge sadece Cizîre, Kobanê ve Êfrîn kantonları olarak adlandırılıyordu.

- Bu belgeyi Suriye kabul ediyor mu?

- Kabul edip etmemesi bizi açıkçası ilgilendirmiyor, kendilerinin bileceği bir şeydir. Bu bir yana, burada bir yönetim boşluğu var. Bu boşluğu doldurmak ve kendi halkımızı yönetmek durumundayız. Biz çalışmalarımıza devam ediyoruz. Toplumsal çalışmalar konusunda herkese açığız ve her kesim ile görüşüyoruz. Kendi bölgelerimizi DAİŞ'e karşı, saldırılara karşı ve herkesi bu çalışmalarda yer almaya davet ediyoruz. Kapımız açık.

- Diğer ülkelerdeki parti ve örgütlerle nasıl bir iletişim ağı kuruyorsunuz? İlişkileriniz ne düzeyde?

Yusuf Kürtî: Birçok parti ile ilişki kurduk. Rusya'da, Almanya'da, Avrupa'da. Özellikle son dönemde diplomatik ilişkilerimiz oldukça gelişti. Zaten bu diplomatik çalışmaların sonucu olarak Avrupa Birliği tarafından da bu projemiz kabul gördü, destekleniyor. Hatta AB, Demokratik Özerklik projesini tüm Suriye için öneriyor.

Bêşîra Derwîş: Bu diplomatik görüşmelerimiz sonucu Almanya'dan

birçok partiden bir heyet gelmişti. Kantonları gezdikten sonra bu projeyi oldukça beğendiklerini dile getirmişlerdi. Ayrıca Ankara'da görüştüğümüz İsveç Konsolosluğu da projemizi kendi uyguladıkları modelden daha başarılı bulduklarını belirtmişlerdi. İspanya'nın Katalonya bölgesinden gelenler ise bizim modelimizi kendi bölgelerinde de uygulamak istediklerini belirttiler.

Yusuf Kürtî: Türkiye'de ve Güney Kürdistan'da çok parti ile ilişkilerimiz oldu. Zaten bu kapsamda "Kürdistan Ulusal Kongresi" çalışmamız da var. Özellikle Güney Kürdistan'da komünist Partisi ile ilişkilerimiz var.

Güney'de özellikle KDP'nin engellemelerini belirtmemiz gerek. Hem Rojava'da hem de Güney'de örgütlenmemizi, yayılmamızı istemiyorlar. Onların zihniyeti, kafa yapısı daha çok milliyetçi anlayıştadır. Bizi tehlike olarak gördükleri için sürekli olumsuz bir yaklaşımı var. Bizim yabancı olduğu şeyler değil bu yaklaşımlar. Beklemediğimiz bir durum değildi. Bu çalışmalarımızı yaparken de kimseden onay bekleyerek yapmadık. Biz hareket, fikir ve parti olarak bu çalışmalara yeni başlamadık. 2011 değil öncesine dayanan çalışmalarımız var, 2003 yılında başladık biz.

- YNK ile ilişkileriniz ne durumda? Onların sürece yaklaşımı nasıl?

Bêşîra Derwîş: Başta da belirttiğimiz gibi tüm partilerle ilişkilerimiz var, açığız; biz böyle bir partiyiz. Dolayısıyla herhangi bir partiyi dışlamıyoruz. KDP ile ilişkilerimizin şu an iyi olmaması, ileride ilişki kurmayacağımız anlamına gelmiyor. YNK ile ilişkilerimiz var fakat yarın ne olacağını bilmiyoruz. Bunlar siyasi ilişkilerdir, değişebilir. Fakat şu süreçte YNK ile ilişkilerimiz olumludur. YNK heyeti de gelip gözlem yaptı burada, değerlendirmeleri olumluydu. Özellikle bu Şengal saldırısının ardından YNK ile ilişkilerimiz güçlendi.

KDP'ye bağlı olan partiler var burada, onların tutumu da olumlu değil. Hatta onlar da bizden taviz istediler. Karşılık bulamayınca tepki geliştirdiler. Özellikle Ulusal Konferans çalışmalarında KDP'nin de yer almasını

Suriye rejimi tarafından, kuruluşumuzdan bu yana birçok arkadaşımız yakalandı, şehit düşürüldü. Bu coğrafyada kurulduğundan bu yana bu kadar saldırı ile karşılaşan tek parti PYD'dir.

2011 yılında Suriye olayları başladığında da biz de parti olarak, değişen duruma göre kendimizi yeniden gözden geçirme ve şekillendirme kararı aldık.

arzu ediyoruz. Yarın bir gün ilişkilerimiz KDP ile düzeler, YNK ile bozulabilir. Mümkündür bu tarz gelişmeler; siyasi duruma ve konjonktüre göre değişiyor. Şengal saldırısında da Şengal'i kendimizden bir parça olarak görüp sahiplendik ve Newroz mülteci kampını kurduk. Biz kimseyi ayırmadan kapsayıcı olmak için çabalıyoruz. Kapımız bu anlamda herkese açıktır.

- Teşekkür ederiz. Son olarak eklemek istediğiniz bir şey var mı?

Bêşîra Derwîş: Biz herkesi bu çalışmalara davet ediyoruz, bize destek vermeleri için çağrı yapıyoruz. Bu sadece bizim ürünümüz değildir, herkesindir. Kadınlar olarak, önder Apo'ya şükran borçluyuz bize böyle bir proje sunarak yol açtığı için, hareket içerisinde özellikle kadına yer açtığı için.

Kadının olmadığı bir projenin demokratik olması mümkün değildir. Bu nedenle bu projenin demokratik olmasının en önemli yanı da kadın katılımıdır.

Yusuf Kürtî: Biz bu projeyi sadece Rojava için değil, bir Suriye projesi olarak görüyoruz. Hatta tüm Ortadoğu için de uygun olduğunu düşünüyoruz. Bu anlamda Başkan Apo'nun fikirlerinin izleyicisiyiz, başarılı olmak için elimizden geleni yapacağız. Herkesi de bu onurlu mücadeleye omuz vermeye çağırıyoruz.

"Beraberlik ruhumuzu direnişten aldık"

Türkiye ve T. Kürdistanı'nda Rojava'nın bir kadın devrimi olduğunu herkes biliyor. Biz, gerçekten de kadın devrimi olduğunu, yerinde görme fırsatı yaşayarak bir kez daha anladık. Kadınlar, hemen her alanda sürdürdükleri kurumsallaşma, bakanlık çalışmaları ile diplomatik alana da yansımış. Bu nedenle kadın alanında çalışmalar yaparken, Kadın Bakanlığı'na gitmemek, onlara sorularımızı sormamak eksiklik olurdu.

Bu nedenle bakanlığa yaptığımız ziyarette, dikkatimizi bir sürü ayrıntı çektik. Kadın emeği ve çalışmaları devrim sürecinden önce de vardı ama devrimin yaşanması ve Rojavalı kadınlarda kadın bilinciyle devrimin gerçekleşmesi daha da hızlandı. Bakanlıkta çalışan herkes kadın ve her kesimden bir kadın var. Biri Süryani, biri Kürt biri Arap her kesimden kadını görmek mümkün. Erkek egemen sisteme karşı kadın adaletiyle savaşan bakanlığın yöneticisi, Kadın Bakanı **Hıva Arabu** ile yaptığımız söyleşiyi sizinle paylaşıyoruz.

- Rojava'da kadınların da büyük bir rol alarak gerçekleştirdikleri devrimin kadın yüzünü bizimle paylaşır mısınız?

Hıva Arabu: Rojava'daki çalışmalar devrimle başlayan bir süreç değildi, uzun bir süredir vardı. 30 yıla yakın bir çaba ve emek vardı burada, birçok kadın harekete katılmış, etkilenmiş burada yoğun bir çalışma vardı. İşte bu kadın çalışmalarının son yıllarda kurumsallaşmış hali ortaya çıktı. Bakanlıktan önce de kadınlar çalışıyordu emek sarf ediyordu. Onun için bakanlıktan bahsederken kadın emeğini görmemiz lazım, çünkü kadınların büyük bir rolü vardır.

Rojava'da devrimin farkı buydu, Ortadoğu'da Kürdistan'da birçok yerde serhildanlar oldu ama hiçbirisi bu kadar bilinçli olmamıştı. Buradaki devrim başlarken halkların iradesi vardı. Rojava'da önceden hazırlanmış bilinçli bir halk ve devrimde yer alan kadınların cins bilinci vardı, onun için burada başlayan devrim kendini büyüttü, kendiliğinden gelişen bir şey değildi. Dev-

Sistem olarak yasama, yürütme ve yargı olmak üzere üç organdan oluşuyoruz. Bizim görevimiz yürütmedir, zaten meclis gibi çalışıyoruz, yani bu kantonun resmi muhatabıyız. Bizim çalışmalarımız kadının bilinçlenmesi üzerinedir. Toplumsal alanda oluşan kadın sorunlarına yönelik kadın savunma evlerinin üzerinde duruyoruz.

rim başlar başlamaz, kadınlar her yerde yer aldı, özellikle askeri alanda yer aldı bu pek olmayan bir şeydi. En büyük adım da buydu; karşımadaki düşman bunun hesabını yaptı, kadınların cesareti onları korkuttu. Kadınların savaşı farklıydı, özellikle kadınların katılımı ve cesareti direnişe güç kattı. Toplumsal/siyasi her alana kadınlar katıldı, şimdiye kadar da her alanda emek sarf etti. Herkes kadınların bunu başarmasına şaşırdı.

Dışa olumlu etkisi olduğu kadar içe de etkisi oldu; biz hala aşiret kanunları üzerine yürüyen bir toplumuz, özellikle Cizre Kantonu ve en çok katılım da buradan oldu. Dışarıya çıkamayan kadın artık savaşta yer almaya

başladı, bu toplumsal bir devrim oldu. Başka yerlerde demokrasi diyoruz, bu slogan olarak kalıyor ama burada öyle değil. Biliyorlar ki bir kadın konuştuğunda karşıdaki anlıyor ki biz ne söylediğimizi biliyoruz ve söylediğimiz kadar yapıyoruz. Hep söylüyorduk kadın adaletini, kadın vicdanını gördük ki halk kadınların adaletine inanıyor.

- Kadın Bakanlığı'nın işlevi nedir, neler yapıyorsunuz?

- Özerklik ilan edildikten sonra 22 heyet oluşturduk. Onlardan birisi kadın heyetiydi. Bizden önce de çalışanlar vardı, özellikle Yekitiya Star'ın büyük çabaları vardı.

Sistem olarak yasama, yürütme ve yargı olmak üzere üç organdan oluşuyoruz. Bizim görevimiz yürütmedir, zaten meclis gibi çalışıyoruz, yani bu kantonun resmi muhatabıyız. Bizim çalışmalarımız kadının bilinçlenmesi üzerinedir. Toplumsal alanda oluşan kadın sorunlarına yönelik kadın savunma evlerinin üzerinde duruyoruz. 5 komisyon olarak çalışıyoruz. Biz kendi heyetimiz içinde kadınla ilgili bütün konuları ele alıyoruz. Diğer kadınların yönetme şekli ise; bu yasa-mada 4 kadın var, meclis yönetimimiz de eş başkanlık sistemi zaten (% 40) kotamız var.

Koordinasyon şeklinde çalışıyoruz, bu koordinasyon 5 kişiden oluşuyor. Kadınları geliştirmek için, aylık toplantılarımız oluyor herhangi bir engel ya da öneri varsa tartışmalarımızda bunu değerlendiriyoruz. Yekitiya Star'la ilişkilerimiz var ama birbirimize bağlı değil sadece yardımlaşıyoruz. Kadın kanunları çıkarmamız lazımdı. Yekitiya Star'la bu konu hakkında görüşmeler oldu ama biz bakanlık olarak kanun çıkarmaya karar verdik. Her kadın örgütüyle daha ileriye götürebilmek için ilişkilimiz.

- Belediyelerdeki kadınlarla özel ya da ortak projeleriniz var mı?

- Belediyeler ve yerel yönetimler diye bakanlığımız var, onlarla direkt ilişki halindeyiz bazı şeyleri tartışıyoruz. Mesela şu an somut olarak kadına özel

bir çarşı planını tartışıyoruz aynı zamanda kadın parkları, bu tarz şeyler üzerinden tartışmamız oluyor.

- Türkiye ve T. Kürdistanı'nda DBP'ye ait belediyelerde her projenin altında toplumsal cinsiyete uygun olup olmama şartı sunuyor ya da kadına inisiyatif veriyor mu vermiyor mu diye denetleme yapılıyor. Burada da belediyeler de resmi bir onay sistemi var mı?

- Demokratik ulus sistemi oluşturulurken zaten biz bu anlayış için yemin ettik. Ama yine de öyle bir meselemiz var, oluşturduğumuz koordinasyon bunu takip ediyor. Kadına uygulanan yanlış bir meselede tavır koyabiliyoruz. Önümüzdeki seçimlerde amacımız; % 40 kotasını ortadan kaldırıp yarı yarıya yapacağız. Kadın komisyonları yok, ama bunu da yakın zamanda yapacağız. Kadına ilgili bir şey varsa kadını muhatap almak için böyle bir şey şart.

- Bugünlere gelebilmek için önünüze çözemeyeceğiniz engeller çıktı mı?

- Engellerden bahsedecek olursak; biz öyle kolay buralara gelmedik. Erkek egemen sistem, ayakta durmak için direniyordu. Mesela, bazen erkek arkadaşlardan dayatma yapmak isteyen oluyordu ama yine de anlayışlı bir yaklaşım vardı ama ona rağmen yine de direnme kendi bildiklerini yapma eğilimi de vardı. Fakat biz kadınlarda genel bir duruş olduğu için çok fazla direnemiyorlardı.

Sonuç olarak çok büyük engeller beklemediğimiz bir durum değil, çünkü belli bir zihniyet vardı sonuçta ama kadın dayanışması o insana moral veriyordu. Bazı konularda birbirimizden habersiz aynı şeyleri söyleye biliyorduk çünkü ortada bir ruh var, bu ruhu direnişten aldık. Ortaya çıkan sonuç bize de güç veriyor gücümüzün ne olduğunu biliyoruz mücadelemizi yürütmede kararlıyız.

- Son olarak eklemek ya da tüm kadınlara söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Başka zamanlarda başka kadınlarla da görüşmek istiyoruz. Dışarıdan gelen kadın örgütleri var biz dışarıya çıkamadık ama var olan kadın örgütleriyle beraber bir şeyler yapmak istiyoruz. Ve biz kadınlar bazı konularda daha çok dayanışma içinde olmalıyız. Şengal'de mesela kadının tavrı istendiği gibi değildi. Bugün Şengal'de kadınların başına gelen olay eğer biz kendimizi geliştirmeyiz ve örgütlemesek bizim de başımıza gelebilir. Orada kadın savunması olmadığı için kadınlarımız bunları yaşadı. Tabi bunda bizim de suçumuz var onlara ulaşamadık örgütlenme yönünde çalışmalarımız olmadı, orada olan şey bizim de sıkıntımızdı, biz birbirimize güç vermiyoruz.

Koalisyon bahane; yine aynı senaryo, aynı gerekçe

ABD, bugün bu denli sıkıştığı bölgede, işlevli olduğuna inandığı sürece IŞİD dahil hiçbir aracı kullanmaktan geri durmayacaktır.

Bugün, ABD'nin IŞİD'e yönelik büyük operasyonlar yaptığını inanıldığı bir süreçte, aynı örgütün Kobanê, Halep vb. pek çok noktada yerel dirençler dışında bir engelle karşılaşmaması, IŞİD'in bölgede ABD politikaları açısından hala işe yaradığını gösteriyor. Erbil'in savunulmasına dönük müdahale ve sınırlı orandaki bombalama, bu gerçekliği değiştirmiyor. Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne, gerek İsrail gerekse ABD, bölgedeki uzun vadeli politikaları açısından büyük önem veriyor.

Esad'ın Suriye içindeki büyük çatışmaların bu yılın sonuna kadar biteceğini söylemesinin ardından, IŞİD'in önce Rakka kırsalındaki 17. Birliği ve ardından Humus – Tell el-Şaer ile 93. Birliği ele geçirmesi; IŞİD'in Suriye'deki, ABD ve işbirlikçilerinin bölgedeki hesaplarından vazgeçmediğini gösteriyor. Bu bağlamda, Irak ve Suriye Kürdistanı'ndaki direnç de süreçteki olası gelişmeler de büyük resimden koparılmadan (parça-bütün ilişkisi içinde) ele alınmalıdır. Aksi takdirde, kimin dost kimin düşman olduğundan gelişmelerin nasıl bir seyir izleyeceğine kadar hemen her şeyin yanlış değerlendirilme olasılığı belirir.

Son gelişmeler ABD'nin bundan sonra kimi adımlar için BM Güvenlik Konseyi'ni bypass ederek kararlar çıkaracağını, bunun için "teröre karşı koalisyon" vb. yöntemlerin tercih edileceğini gösteriyor. Bu yöntem daha önce de Irak'ın işgalinde, Afganistan'a müdahalede vb. denenmişti. Bu kez de 40'ı aşkın ülke ile kurulan koalisyon söz konusu. Bunlar fiili oluşumlardır. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde Rusya ve Çin'in engelini aşma atraksiyonlarıdır.

ABD, işin psikolojik yanına öylesine önem veriyor ki, Obama bölgeye yeni müdahale planlarını dünyaya 11 Eylül saldırılarının yıldönümünde duyurdu. Ve IŞİD tehdidini adeta süsleyerek, yeni planlamalar çerçevesinde bir meşruiyet gerekçesi olarak öne çıkardı.

Gelişmeler, sorunu ülkesel değil bölgesel kılıyor

Musul baskısıyla beraber hesaplaşma, Suriye'den Irak'a kaymış gibi görüldüyse de, Şii Hilal'i'nin boyutu, IŞİD'in Suriye'de de önemli bir yer tutması ve Irak'la sınırlı olmayan Kürt dinamiği, sorunu ülkesel değil bölgesel kılıyor.

Türkiye egemenleri şu ana dek Bölgesel Kürt Yönetimi'ne ve IŞİD'e verdiği destekle Maliki'nin istifasını hızlandıran aktörlerden biri olarak rol aldı. Ancak bundan sonraki süreçte gerek Kürtlerle gerekse de IŞİD'le ilişkilerinde, sanıldığından da öte zorlanacak gibi görünüyor.

Peşmergenin IŞİD karşısındaki sınavda düştüğü durum, bugüne dek

Peşmerge ordusunun Kürtleri ve gerekirse tüm Irak'ı koruyabileceği iddialarının ne denli gerçeklikten uzak olduğunu ortaya koydu. Bu durum, belki ABD'nin yaptığı gibi Erbil'e askeri desteği artıracaktır. Ama mesele bundan öte sorunların da habercisi.

Süreç, PKK'nın Şengal'i korumak üzere devreye girmesiyle, değerlerini koruyan bir yapının (PKK'nin), halkına bile yabancılaşmış bir yapı (KDP) ile arasındaki farkı ortaya koydu. Ancak ABD ve İsrail'in bölge politikalarında Kürt bölgesine biçtikleri rol ile PKK'nin niteliği arasındaki fark, bırakalım Kürtlerin ulusal bütünlüğünü, aradaki açığı giderek büyütecek gibi görünüyor.

Egemenlerin tüm tasfiye temennilerine ve çabalarına rağmen, KDP'nin işbirlikçi tutumunun ve IŞİD'in Türkiye desteğiyle Rojava'ya/Kobanê'ye dönük saldırılarının, saflaşmaları da ayrışmaları da hızlandıracağını söyleyebiliriz

Türkiye'nin dış politikası rehindir

Sadece konsolosluk görevlileri değil, doğrudan dış politikası IŞİD tarafından rehin alınan Türkiye, Kürt sorunu bağlamındaki oyalayıcı duruşunu, hem görüşme masasına oturup hem de IŞİD'i Rojava'ya/Kobanê'ye saldırtan tutumunu sürdürmez noktaya gelmiştir.

Ortadoğu'nun çok bileşenli ve kaygan zemininde, zaten önemli bir rolü olan Kürt dinamiği, bugün daha da öne çıkmıştır. Ancak Kürtleri de kendi içinde ayrıştıran, KDP eksenli oluşuma her türlü desteği sunarken PYD'yi sınırlayan duruş, gerçekte IŞİD'ten öte bağlamlara ve bölgede ABD eksenli kurulmakta olan yeni denklemlere dayanıyor.

Bu arada ABD Savunma Bakanı Chuck Hagel'in geçtiğimiz günlerdeki Ankara ziyaretinden sonra basına düşen, TSK'nın Suriye ve Irak sınırının bir kısmında tampon bölge oluşturulması için taslak çalışma hazırlamakta olduğu haberleri, meselenin IŞİD'e karşı önlemden öte boyutlar taşıdığını anlatmaya yetiyor. Nitekim KCK'nin de açıklamaları da "tampon bölge" planlarının apaçık işgal anlamına geldiğini açıklamıştı.

IŞİD, ABD için bir hedeften çok bir gerekçedir

Ortadoğu gibi çok bileşenli ve kaygan bir zeminde gelişmeleri doğru okuyabilmek için, olguların dar bağlamıyla yetinmeyip büyük resme bakmak gerekiyor. Bizzat ABD ve işbirlikçileri tarafından beslenip büyütülen IŞİD, Musul müdahalesiyle beraber bölgede (Maliki'nin gidişini sağlamanın yanında) ABD'nin kimi hesaplarına meşru gerekçe oluşturma işlevi de görmeye başladı.

Son dönemde IŞİD'e karşı kurulan koalisyon da, gerçekte işaret edildiği gibi IŞİD'i bitirmeyi değil onun oluşturduğu tehdidi kullanmayı amaçlayan

atraksiyonların bir parçasıdır. Basına yansıyan haberlerin ortaklaştığı içerik, yani IŞİD'in NATO eksenli saldırılarla bitirileceği iddiası, bir an için doğru olsa dahi, askeri anlamda gerçeği yansıtmaktan uzaktır.

IŞİD'in, ABD'nin yeni kurmaya çalıştığı denklemlerin hedefi değil gerekçesi olması gibi gerçekte Türkiye ile ABD arasındaki mesafenin sebebi de, Suriye'deki Cihatçı yapılara dönük politika farkından çok iktisadi zemindeki yönelim ve tercihlere bağlı olarak oluşan açıdır. Bir süredir AB ile ABD arasında sağlanmaya çalışılan ayrıcalıklı ticari anlaşma tamamlanmış sayılır. Bu, ister istemez Türkiye egemenlerinin Kuzey Irak'a ilgisini artırmakta; Rusya, İran vb. ülkelerle ilişki arayışını hızlandırmaktadır. Türkiye'nin, ABD'nin bölge denklemlerinde ikincilleşmesi bu bağlam içinde değerlendirilmelidir.

Yoksa mesele, "ortada IŞİD diye bir canavar var. Tüm dünya ülkeleri işini gücünü bırakmış bunu nasıl biteceğini tartışıyor, Türkiye ise direniyor" biçiminde ele alınırsa, hem gelişmelerin arka planı görülemez hem de basına düşen gününbirlik yönlendirmelere alet olunur. Örneğin son olarak PYD ile ÖSO arasında imzalanan ittifak, IŞİD'e karşı bir çeşit lokal güvenlik özelliği taşımaktadır. Bu bağlamda rahatlıkla diyebiliriz ki IŞİD, onu besleyip büyüten ABD'nin veya işbirlikçi rejimlerin değil bölge halklarının düşmanıdır. Dün olduğu gibi bugün de kullanılmaktadır.

Bunun doğrudan veya dolaylı olması bir ayrıntıdır. ABD için Irak Kürdistanı, bölgedeki konumlanması ve politikaları için büyük önem taşımaktadır. Silah yardımını Kürdistan Bölgesel Yönetimi'ne yapması bu nedenledir.

Evet, emperyalizmin bölgedeki, faşizmin de ülkedeki saldırıları giderek ölçsüz biçimler almakta ve kapsam büyütülmektedir. Bunun yanında IŞİD gibi besleme yapılar da birer tehdittir. IŞİD'in Rojava'ya/Kobanê'ye, Şengal'e veya bölge halklarına olduğu gibi Türkiye halklarına da saldırma olasılığı vardır. Buna karşı doğru yerde durmanın, önlem almanın ve direnç geliştirilmede başarılı olmanın öncelikli koşulu, düşmanı yani tehdidin niteliğini doğru tanımlamak; dost-

düşman ayrımında isabetli davranmaktır.

IŞİD işe yaramaya devam ediyor

Mevcut veriler, ortada bir takasın olduğunu gösteriyor. Bunun dışında değişen bir şey olmamış, Kobanê'ye yapılan saldırıya bakılırsa, IŞİD cesaretlendirilmiş, hatta bu tür saldırılar için teşvik edilmiştir. Bunun yanında, IŞİD'in Türkiye'deki varlığı, Türkiye ile aralarındaki kuraldışı ilişkiler, iç içe geçmişlik vb. devam etmektedir.

Dikkat edilirse ABD, Irak'a meşru bir gerekçeyle (adeta alkışlanarak) geri döndü; Suriye semalarında cirit atma şansı yakaladı. Ama Kobanê'ye yönelik saldırıları seyrediyor; yani IŞİD işe yaramaya devam ediyor. ABD hedefinden kaçan IŞİD çeteleri, Kobanê'deki savaş cephelelerine yükleniyor, YPG'ye olan saldırıyı artırıyor.

Şimdi IŞİD tehdidi gerekçe edilerek oluşturulan fiili koalisyonla Suriye'ye müdahale ediliyor. Hatta Türkiye'nin hazırlıklarına bakılırsa, tampon bölge gibi muhtemel işgaller de IŞİD'le gerekçelenecektir. R. T. Erdoğan'ın "Terör örgütünü sadece karadan bitiremezsiniz. Bir defa mütemmim gücü karadır. Eğer karayla bağlantısı dışında bir de deniz varsa, deniz de buna dahil olur" sözleri IŞİD gerekçesinin Suriye işgaline kadar vardırılabileceğini, en azından böyle bir eğilim olduğunu gösteriyor.

Partizan yardımları Şengal için yola çıktı

İstanbul: Yaklaşık 1 ay boyunca devam ettirilen Şengal ile dayanışma kampanya çalışmaları kapsamında stantlar açılmış, gazete satışları gerçekleştirilmiş, festivaller aracılığıyla kurulan stantlarda duyurusu yapılan acil ihtiyaçlar halkımızın duyarlılığı ve desteğiyle toparlanmıştı.

Partizan'ın **Maltepe Yardım Platformu**'yla birlikte yürüttüğü kampanya çalışmaları ilk etabını tamamlayarak **Gülsuyu Gülenso Güzelleştirme Derneği**nde toplanan yardımlar kamyonu yüklenerek halkımıza ulaştırılmak üzere yola çıkarıldı. Kampanya düzeyinde olmasa da dayanışma çalışmalarının devam ettirilmesi özellikle yaklaşan kış aylarıyla birlikte daha da önem kazanmıştır. Barınma sorununun en acil çözülmesi gereken sorunların başında geldiği gerçeği çalışmalarımızı halkımızın kışı geçireceği **geçici konutlar** oluşturmamızı, barınma sorununa çözüm bulacak çalışmalar yürütmemizi gerektirmektedir. Çalışmamızın ikinci aşamasında amacımız geçici barınma alanlarını oluşturmak için **konteynır temin etmek** olacaktır.

* **Esenyurt:** Katliama uğrayan Kobanê halkının acısını Esenyurt halkına duyurmak ve her daim ezilen halkların yanında olduğumuzu bildirmek için yazılamalar gerçekleştirdik. (**Esenyurt Partizan**)

Amasya'da tutsaklardan Êzidîlerle dayanışma

H. Merkezi: Amasya Hapishanesi'nden Tutsak Partizanlar gönderdikleri bir faksla Êzidi halkıyla dayanışmayı büyütme çağrısı yaptılar.

Emperyalistlerin ve yerli uşaklarının desteğiyle oluşturulan İŞİD'in Ortadoğu'yu kan gölüne çevirme gayretinin son sürat devam ettiğini belirten tutsak Partizanlar, "En temel ihtiyaçları karşılanmayan Êzidîler ile dayanışmayı büyütme ve Êzidi halkının sesine ses katmak amacıyla Amasya Hapishanesi'nde bulunan TKP/ML dava tutsakları olarak PKK dava tutsaklarıyla birlikte maddi ve çeşitli eşya desteğinde bulunduk. Tüm halkımızı yaşamaları ve yaşam alanları ellerinden alınan Êzidîlerle dayanışmayı büyütme çağırıyoruz" dediler.

Gerçeği yazmak, devrimci gazeteciliğin gereği!

İŞİD'in Kobanê'ye yönelik saldırılarının ardından binlerce insanın sınırdan Türkiye'ye geçtiğini duyar duymaz Ankara'dan Urfa'ya gelişmeleri takip etmeye, olanları halkımıza aktarmaya geldik. Ülkenin çeşitli şehirlerinden Kobanê'ye Kobanêlilerle dayanışma için gelen binlerce insan gibi.

Sınırdan geçiş yapan Kobanêlilerin gözyaşları içerisinde sınırdan girişlerini gördük. Tarihi anlara şahitlik ettiğimizi bilmenin sorumluluğu ve sorumluluğun verdiği ağırlıkla gördük, yazdık, fotoğrafladık. 15 Eylül'de sınırdan giriş ve çıkışları yasaklayan devlet sınırda bekleyen insanlara çok sert saldırırken; olanları halkımıza yaşatılanları yazmak, görüntülemek için bir çaba sarf ediyorduk çünkü o günlerde birçok gazeteci arkadaşımızın hedef gözetilerek yaralandığını, gözaltına alınmak istendiğini biliyorduk. Keza saldırılar sırasında gazetemin Amed muhabiri Esra Gündüz de ba-

şına isabet eden gaz bombası fişeği ile yaralandı.

"Kadın olmam da gözaltına alınmam da bir etken oldu"

Asker ve polis ordusu saldırı sırasında çok geniş bir bölgeyi insansızlaştırarak, çatışmanın devam ettiği Etmanek köyüne girdi. O sırada ben de oradaydım ve o anlara fotoğraf makinem ile şahitlik ediyordum. Evlerin içlerine gaz bombası atarken çekmeye başladım önce. Sonra yaşlı, yatalak bir amcanın çığlıklar içerisinde ailesi tarafından evden can havliyle çıkarılışını videoya aldım. O sırada basın olarak sadece benim oluşum askerin daha rahat davranmasına neden oldu. Önce "çekme, çekme" diye bağırıyor asker, sonra yanıma doğru koşarak basın kartımı istedi.

"Yasadışı basın", "Kürtlerin, yandaşların basını" diyerek gözaltına aldılar beni. Yolda götürürlerken,

Ne olursa olsun, bir kadın gazeteci olarak Suzan Zenginlerden, Deniz Fıratlardan aldığımız devrimci gazetecilik sorumluluğunu yerine getirmeye devam edeceğiz.

"**teröristi yakaladık**" diyerek başka askerlere "müjde" veriyorlardı kendilerince. Yol boyunca hakaret ve küfürlerle maruz kaldım.

Mürşitpınar Jandarma Karakolu'nda 4 kadın olarak sözlü şekilde çok defa tacize uğradık. Üstümüz aranmaya çalışıldı, kadın asker olmadığı için dokunmadılar ancak, arkamızı dönmemizi istediler, biz kabul etmedik. Orada bulunan komutan, "Sizden daha fazla namusumuza düşkünüz merak etmeyin" diyerek ne kadar "namuslu" olduklarını anlatmaya başladı. Nezarethaneye götürdüklerinde bir sürü asker girip çıkıp bize bakıyor, bir şeyler söylüyorlardı.

Gözaltında alındığımız 24 saat boyunca tacize maruz kaldık. Devletin gazetecileri kendi yaptıklarını çekmelerini engellemek için hedef aldığımız biliyorum. Ancak gazeteci omanın yanısıra bir kadın olmam da hedef alınmamda etken oldu. En azından gözaltında bir kadın olduğum defalarca hissettirildi! Gözaltında fotoğraf makinemin hafıza kartını ve Vn'ı da alarak o gün yaşananları gazetemize aktarmama engel oldular.

Ancak ne olursa olsun, bir kadıngazeteci olarak, **Suzan Zenginlerden, Deniz Fıratlardan** aldığımız devrimci gazetecilik sorumluluğunu yerine getirmeye devam edeceğiz.

(Bir ÖG çalışmanı)

"Nihat Konak'a özgürlük" çalışmaları

Dersim

Merkez'de ozalitler yapılırken aynı zamanda stant çalışması yapılarak imza toplandı. Nihat Konak için yaptığımız ozalit sivil polisler tarafından spreyle karalanırken bu faşizmin portesini ve tahammülsüzlüğünü bir kez daha gözler önüne sermiştir.

Pertek ilçesinde çalışmalar devam ederken öte yandan bulunduğumuz bir köy düğününde stant açarak Nihat Konak'ın sürecini anlatmaya çalıştık.

Geyiksuyu (Deşt)'nda ise gazete dağıtımıyla birlikte Nihat Konak ve benzer duruma karşı karşıya kalan tutsaklar üzerine köy halkıyla sohbet edip, kampanya sürecine ve hapishanelerdeki duruma dair tartışmalar yürüttük ve imza topladık. Aynı zamanda Geyiksuyu (Deşt) ve Xozat'ta "**Nihat Konak'a Özgürlük**" Partizan imzalı yazılamalar yaptık.

Londra

21 Eylül Cumartesi günü imza toplandı. **Uluslararası Politik Tutsaklarla Dayanışma Komitesi**'nin (UPOTUDAK) başlattığı kampanya kapsamında yapılan çalışma Londra'nın merkezinde bulunan Trafalgar Meydanı'nda yapıldı.

MKP gerillası Gazi'de anıldı!

İstanbul: Dersim Pulur'da (Ovacık) kaza sonucu şehit düşen MKP/HKO gerillası **Tugay Akdemir**, 22 Eylül günü Gazi Mahallesi'nde yapılan yürüyüşle anıldı. Eski Karakol Durağı'nda **Yeni Demokrasi Aileleri Birliği**'nin çağrısı ile toplanan kitle, "**Tugay Akdemir ölümsüzdür**" yazılı pankart açtı.

Meşalelerle yapılan yürüyüşte sık sık "**Yaşasın devrimci dayanışma**", "Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz", "**Tugay Akdemir yaşıyor**" sloganları atılırken; yürüyüşe **ESP, SYKP, Partizan, Mücadele Birliği, Kaldıraç** ve birçok kurum katılarak destek verdi.

Eski Karakol Durağı'ndan cemevine yürüyen kitle adına yapılan açıklamada "**Tugay Akdemir'e sözümüzdür, bıraktığın kıvılcık biz devralıp bize gösterdiğin yolun takipçisi olacağız. Ta ki yeryüzünde ezilenlerin zaferine tanıklık edinceye, sınıfsız, sömürsüz bir toplum, yeni bir dünya yaratılana kadar**" denildi. Akdemir, Dersim-Xozat'ta toprağa verildi.

Strazburg'da YDG standına saldırı

Strazburg: Fransa'nın Strazburg kentinde YDG'liler, Strazburg Üniversitesi'nde stant çalışması gerçekleştirdi. Standın kurulmasından kısa bir süre sonra standı gelen faşistler, Kürt düşmanı ırkçı-faşist söylemlerle stant-

ta yapılan teşhirleri kabul etmediklerini söylediler. YDG'lilerin uzun tartışmalar yaşadığı faşistler, Êzidî halkının fotoğrafı olduğu afişi yırtmak isteyince YDG'liler duruma müdahale etti. Müdahaleyle birlikte standı ve YDG'lilere saldıran faşistler, saldırının ardından ortadan kayboldu.

Saldırıyı duyan diğer YDG'liler ve

yerli ve göçmen devrimci-yurtsever-demokrat öğrenciler saldırı alanına gelerek bekleyişe geçtiler. Saldırıda yaralanan iki YDG'li gerekli tetkikler için hastaneye gittikten sonra polis tarafından alıkonularak ifadelerine başvuruldu. İfadelerinde faşistlerin saldırılarını anlatan YDG'liler, yaklaşık 5 saat sonra serbest bırakıldı.

Üniversitelerde Kobanê düşmanlığı

Yıllardan beri egemen sınıflar halk gençliğinin devrimci potansiyelini bastırmak, engellemek için faşist saldırıları kullanmışlardır. Çünkü gençlikte olan dünyayı değiştirme, devrimleşme arzusu her dönem egemen sınıfları korkutmuştur. Gençliğin bu potansiyelini bastırmak için faşist saldırıları örgütlemiş ve bunu da burjuva-feodal medya aracılığıyla "karşıt öğrenci kavgası" vs. şeklinde sunmuştur. Böylece hem faşist saldırıların arkasındaki elini gizlemiş hem de devrimci öğrencilere üniversitelerde bir tepki varmış gibi göstermeye çalışmıştır.

Bu sene daha okullar başlayalı birkaç hafta olmuşken üniversitelerde faşistlerin ve polislerin saldırıları da başladı. En son KTÜ (Karadeniz Teknik Üniversitesi) öğrencisi **Metehan Tuna Göre**, KTÜ Öğrenci Derneği adı altında örgütlenen faşistlerden **Alperen Mengen**'in saldırısına uğramış, komaya sokulmuştur. Ve halen komadadır.

Yıllardan beri gelen faşistlerin saldırıları yetmemiş gibi bir de Ortadoğu'da halkları katleden İŞİD çetesinin sempati-zanlarının saldırıları başlamıştır. En son 26 Eylül günü **İstanbul Üniversitesi**'nde "**AKP destekli İŞİD çetesi**" ibarelerinin yazdığı ozalitleri "İslam'a hakaret" olarak algıladıklarını iddia ederek okulun boş olmasının da verdiği rahatlıkla kafalarında şapka, yüzlerinde maske ve ellerinde çivili sopalarla devrimci, demokrat, yurtsever öğrencilere saldırmış, aralarında bir YDG'linin de olduğu 3 kişi başlarından ve kollarından yaralanmıştır. Bu saldırılar sırasında öğrencileri korumakla yükümlü olduğu iddia edilen ÖGB ise hiçbir şey yapmadan saldırıları izlemekle yetinmiştir. Biraraya gelen yüzlerce öğrenci bu saldırıyı protesto etti.

Yine aynı gün **İzmir Ege Üniversitesi**'nde SGDF tarafından Kobanê'ye destek amacıyla açılan standı dönük saldırıya karşı biraraya gelen öğrencilere saldıran polis, aralarında 2 YDG'linin de bulunduğu 20'yi aşkın öğrenciyi gözaltına aldı.

Son saldırılar bizlere gösteriyor ki yeni eğitim döneminde faşist saldırılar artacaktır. Devlet Gezi İsyanı'ndan sonra açığa çıkan muhalefetin üniversitelerdeki ayağını bu tür saldırılarla kesmeye çalışacaktır. İŞİD üzerinden öğrenciler üzerinde korku salmaya ve açığa çıkabilecek herhangi bir gençlik hareketini bu tip saldırılarla bastırmaya çalışacağı gün gibi ortadadır. Örgütlü gençlik mücadelesine yüklenelim faşist, ırkçı, gerici saldırıları boşa çıkaralım! (**Bir YDG'li**)

Eğitim-Sen 24 Eylül'de grevdeydi!

H. Merkezi: Eğitim-Sen 24 Eylül'de birçok ilde eğitimde yaşanan sorun ve baskılara dikkat çekmek amacıyla bir günlük grev yaptı; binlerce eğitim emekçisi sokağa çıktı. Okulların ticari işletmelere dönüştürülerek öğrencilerin müşteri olarak görülmesi, bilimsel eğitimin esamesinin okunmaması, özel okullara teşvik ve zorunlu imam hatip dayatması yapılması, ulus-devlet anlayışının bir ürünü olarak tek dil dayatması ile anadilde eğitime dair adım atılmaması ve açılan alternatif okullara da "mühür" konularak, halka saldırılması, Türkiye'de eğitim sistemi gerçeğinin öğrenciler açısından bir yanı.

Diğer yanıyla yani eğitim emekçileri açısından aday öğretmenlere sözlü sınav dayatması, öğretmenlere sürgün ve soruşturmalara baskı uygulanması, performans uygulaması gibi dayatmalar ile eğitim emekçileri arasında rekabet oluşturuluyor; devlet yine kendinden olmayı "saf dışı" bırakıyor!

Eğitim-Sen bu bahsi geçen sorunlara ilişkin tüm illerdeki eğitim emekçilerine 24 Eylül'de grev çağrısı yaptı; binlerce eğitim emekçisi çağrıya sokaklara dökülerek ses verdi. Kobanê'de İŞİD saldırısı yakıcılığı korurken eylemde Kobanê ile dayanışma mesajı verildi.

Bursa

İstanbul

Kadıköy, Sarıyer, Şişli, Kartal ve Sancaktepe ilçe milli eğitim müdürlüklerine yürüyüşler yapıldı, pek çok okulun kapısında "**Bu okulda grev var**" pankartı asıldı. İlçelerdeki yürüyüşlerde özellikle yerelerde yaşanan okul taşınması, imam hatipleştirme, kadrolaşma gibi sorunlara karşı yürütülen mücadeleler öne çıktı. Ayrıca Eğitim-Sen Okmeydanı'nda bulunan **Tülin Manço İlköğretim Okulu**'nun önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Ankara

YKM önünde biraraya gelen eğitim emekçileri, Milli Eğitim Bakanlığı'na yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş sırasında Kobanê'ye de destek mesajları verildi. Eğitim-Sen Genel Başkanı **Kamuran Karaca** açıklama yaparak İŞİD'in katliam ve zulümlerine dikkat çekti; eği-

tim alanında yaşanan sorunları belirterek eğitim emekçilerinin taleplerini sıraladı.

İzmir

Yüzlerce eğitim emekçisi, Basmane Meydanı'nda toplanarak, Konak'a yürüyüşe geçmek istedi. Ancak polis tarafından "yürüyüş güzergâhı olmadığı" gerekçesi ile kitle önünde barikat kurdu. Bir süre devam eden görüşmeler sonucunda kitle sloganlar eşliğinde, Konak'a doğru grev yürüyüşlerini başlattı. Yol boyunca yapılan açıklamalarda, demokratik, bilimsel, parasız, anadilde eğitim hakkı için alanlara oldukları vurgulandı.

Eylemde Şengal ve Kobanê de unutulmayarak dayanışma çağrısı yapıldı.

Bursa

Aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu ve birçok kurumun desteklediği eylemde KESK'e bağlı Eğitim-Sen Ünlü Caddesi'nden; Eğitim-İş, Türk Eğitim-Sen ve Kamu-Sen de Kent Meydanı'ndan protesto eyleminin yapılacağı Fomara Meydanı'na yürüdü.

Dersim

"**Gerici, Irkçı, Ayrımcı, Asimilasyoncu Eğitime Hayır**" şiarıyla örgütlenen grevde, kitle, Sanat Sokakları'nda bir araya gelmeye başladı. Eğitim-Sen'in çağrısıyla biraraya gelen kitleye KESK ve DİSK de destek verdi. Ardından ıslık, zılgıt ve davul zurna eşliğinde Seyit Rıza Meydanı'na doğru yürüyüşe geçen ve sendikal haklarını direngenlik ile kazanmaya çalışan kitle "**Zorunlu din dersi istemiyoruz**", "**Diren Kobanê, Dersim seninle**" sloganlarını attı.

kati ortaya çıkarma ve sorumluların hesap vermesini sağlama yükümlülüğünüzü yerine getirin" dediler.

"Adnan Yalçın serbest bırakılsın"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi, Cezaevi Komisyonu bu haftaki F eyleminde, ülkenin pek çok hapishanesine sürgün edilmiş, 53 yaşındaki kolon kanseri hasta tutsak olan **Adnan Yalçın**'ın serbest bırakılmasını istedi.

Tedavi için ameliyat edileceği güne kadar hastanenin bodrum katındaki havasız mahkûm odasında bekletilen Yalçın, ameliyat sırasında kalp krizi geçirmiş, doktorların yoğun çabaları sonucu hayata döndürülmüştü. Buna rağmen Yalçın, 10 gün sonra tekrar hapishaneye götürülmüştü.

Mezarsız ölümler ülkesi...

İstanbul: Cumartesi Anneleri 496. haftasında, 34 yıldır kayıp olan **Hüseyin Morsümbül**'ün akıbetini sordu.

Faillerin üzerindeki cezasızlığın kaldırılması, yargısal sürecin adalete ulaşmasını engellemek işlenen bu suçları işlemeye devam ettiklerini belirterek hükümete seslendi Cumartesi Anneleri ve "**Haki-**

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Muhabirlerimiz Kobanê sınırından bildiriyor:

KOBANÊ'YE "GÖZÜMÜZ YETTiĞİNCE" BİR BAKIŞ!

Ortadoğu şahsında dünyanın gözü Rojava ve de Kobanê'de. Emperyalistler ve onları yeminli uşakları Türkiye-İrak-Suriye hattında ciddi oyunlar oynayıp sahnelerken, tarih ezilen bir ulusun örgütlü bir direnişine tanıklık ediyor.

Günlerdir kuşatılan Kobanê, bütün imkânsızlıklarına ve IŞİD'in Musul, Rakka gibi kentlerde ele geçirdiği ile emperyalistler tarafından temin edilen ağır silahlarına rağmen, ezilenlerin biricik silahı keleşlerle hatta kendi ürettikleri olan silahlarla direniyor.

Kobanê ve diğer yerlerde neler oluyor?

Kobanê yakınlarındaki çatışmalar doğu, güney ve batı cephelerinde yoğunlaşıyor. IŞİD çeteleri Suriye'deki bütün güçleriyle bu bölgelerden Kobanê'ye yüklenirken, son günlerde YPG de bizzat çetelere karşı saldırı eylemleri gerçekleştirdi.

Şehitlerin de verildiği direnişte çetelere ağır darbe vurulduğunu da sınırı delik deşik edip, o yakadan sınırın bu yanına geçenlerden öğreniyoruz. Ve YPG güçlerinin ça-

tışmalar sırasında tanklar ele geçirdiği, onları da kendi bölgesinde konuşlandırdığı diğer çok önemli bir bilgi. Tabii Kobanê'ye dönük saldırıda TC'nin "gizlediğini sandığı" desteği de bizzat kurşun sıkmasıyla daha da görünür oluyor.

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı'nın yaptığı açıklamadaki şu ifadeler durumu özetliyor; "Koalisyonla katılacağını söyleyen Türk devletinin askeri sınırdan YPG'li savaşçılara ve YPG'nin araçlarına sürekli taciz saldırısı yapmakta, YPG araçlarının hareketini engellemektedir. Bu yetmezmiş gibi, Kobanê halkına saldırarak bir genci şehit etmesi, ikisini de yaralaması, Türk devletinin IŞİD'le suç ortaklığını bir daha ortaya koymuştur. Türk devleti bu tutumuyla tüm Kürdistanlılara savaş açmış bulunmaktadır."

TC'nin yaptığı yetmezmiş gibi, bir de beslediği, takaslar yapıp masaya oturduğu ve Kürtlerin üzerine saldırttığı IŞİD Riha (Urfa) Pirsûs'ta (Suruç) nöbet eylemi yapan halkın üzerine defalarca havan topu attı. Yani uzun lafın kısası IŞİD sınırın Türkiye tarafın-

da halkı vurdu. Şans eseri ölen olmasa da yaralananlar var. TC'nin bizzat halka yaptığı ve yapmaya devam ettiği saldırıları ise herkesin gözü önünde cereyan ettiğinden tekrar aktarma gereği duymuyoruz. "Mehmetçik" Kürt halkını on yıllardır yaptığı gibi vurmaya devam ediyor. TC askerinin bu saldırılarında Kobanê'den Türkiye tarafına geçmek isteyen Ahmet Seyid Ahmet, kurşunlanarak yaşamını yitirdi.

Kendi gözlerini Rojava'ya dünyanın gözlerini de kendine çeviren IŞİD bir yandan Kobanê'ye saldırırken, diğer yandan da gafil avlayacağını zannettiği Irak Kürdistanı'nın Rojava sınırındaki yerleşim yerleri olan Rabia-Şengal-Cezaa'ya saldırıyor. IŞİD özellikle binlerce insanın katledildiği, katledilme tehlikesi yaşadığı ve muazzam bir direnişin örüldüğü Şengal'de, burayı Rojava'ya bağlayan insani koridora yönelik saldırıları gerçekleştiriyor.

Özgür Gündem Gazetesi'nden Seyit Evran 28 Eylül tarihli yazısında şöyle diyor; "Plan baştan beri yapılan Rojava'nın ikiye bölünmesi bir bölümünün Türkiye'ye diğer ve önemli bölümünün ise KDP'ye bırakılmasıdır. Plana göre Êfrîn ve Kobanê Türkiye'ye bırakılacak, Cizîrê alanı ise KDP'ye." TC'nin yapıp ettiklerini, KDP'nin sessizliğini ve de 10 günü aşkın süredir Rojava'da yaşananları düşündüğümüzde Evran'ın dediklerine hak vermemek elde değil.

Kürt halkını on yıllardır yaptığı gibi vurmaya devam ediyor. TC askerinin bu saldırılarında Kobanê'den Türkiye tarafına geçmek isteyen Ahmet Seyid Ahmet, kurşunlanarak yaşamını yitirdi.

Kobanê kuşatmada, hedef Rojava!

Günlerdir süren savaşta tam olarak nelerin olup bittiği konusunda bir netlik oluşmasa da, Kobanê merkezine yakın yerlerde IŞİD çetelerinin ciddi saldırısı olduğunu biliyoruz. Musul'u alarak Irak'ta kendi çapını genişleten ve bölgede hâkimiyetini, gücünü artıran IŞİD, Şengal'de katliam gerçekleştirirse de Kürt Ulusal Hareketi'ne bağlı güçlerce bozguna uğramıştı. Şengal'de bozguna uğrayan IŞİD şimdi Kobanê'yi düşürmeye çalışıyor. Aslında hedefin üç kantona sahip ve bir devrimin inşa edildiği Rojava olduğunu bütün dünya biliyor.

